ANUL IV. - No. 21
1 SEPT. 1928.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar
și în Românul necinstit și înstrăinat!“

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7.

TIPOGRAFIA NAŢIONALĂ S. A.
STR. REGINA MARIA N-rul 4.

ANUL IV. — Nr. 21 Cluj, 1 Septemvrie 1928

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine”

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se ştie

Denunţăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureşenii, de pe urma căruia sătenii de baştină şi-au pierdut pădurile ce le aparţineau de veacuri:

Apărătorii, cumpăraţi cu banii lui Iuda, poartă numele:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
MIRCEA DJUVARA, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Bucureşti.
VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe duşmanii României la bârfirea ţării?
COSTA FORU, dela „anumita presă” şi
N. GHIULEA, membru în partidul naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casaţie a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureşenilor, aşa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruinţă, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieşit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca şi ceilalţi proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vişeului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparţinut din moşi-strămoşi.

In discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuţia generală a legii Cultelor (vezi revista *Renaşterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moţilor provenită din faptul că ***pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentaţi din Ardeal.***

Ştii, onorate cititor, cine sunt ***„politicianii patentaţi”***, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moţi de averea lor strămoşească? Iată numele celor vinovaţi:
EMIL HAŢIEGANU, deputat naţional-ţărănist şi profesor la Universitatea din Cluj.
GHEORGHE LEON, deputat liberal şi profesor la Universitatea din Cluj.
PETRE GROZA[1]), fost ministru averescan.

„INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ”.

[1]) **Notă.** In ce priveşte participarea fostului ministru averescan, facem următoarea rectificare: *nu* cu Jidanul Tischler, ci cu următorii Jidani şi jidoviţi, dl Petre Groza a ajutat să fie despoiaţi Moţii de averea lor strămoşească. Ii scoatem la lumina zilei din registrul de firme dela Tribunalul Cluj vol. II. pag. 163 şi vol. XI. pag. 212, aşa cum stau împreună în Consiliul de administraţie al societăţii forestiere „Călăţele“; iată-i: *Dr. Petru Groza* deputat Deva, *Gh. Nedelcu* Bucureşti, *Hermei Sertil* Wien, Dr. *Emil Haţigeanu*, Dr. *Vasile Papp, Herman Sensieb, Kelemen Bernat, Weisz József, Zoltan Fényes, Otto Groedel* (cel din Maramureş).

Preşedinţia L. A. N. C.

Comunicat

Misiunea istorică, a organizaţiei L. A. N. C. — pentru care anume există — este trezirea conştiinţei naţionale, ca putere de apărare activă a naţiei româneşti, prin ea însaşi, împotriva primejdiei jidăneşti şi în vederea eliminării Jidanilor. (Statut Art. 4, Regulament Art. 2.)

Trezirea conştiinţei naţionale, nu este posibilă decât prin răspândirea ziarelor şi publicaţiilor L. A. N. C., şi mai întâiu a „Călăuzei Bunilor Români“, care cuprinde sistemul politic, doctrina, Statutul şi Regulamentul L. A. N. C., ca bază de întocmire a organizaţiilor sale, de înţelegere a scopurilor, pe care le urmăreşte, şi prin urmare de acţiune şi propagandă orală.

Presa, apoi, este organul propriu zis, de trezire a conştiinţei naţionale româneşti, privind faptele

curente în lumina doctrinei şi formând astfel unitatea sufletească a L. A. N. C., prin comunicaţia de toate zilele şi îndrumarea comună, unitară, a tuturor acelor cari voesc să-i aparţină, aşadar, putem zice că presa este Liga ea însaşi, întrucât stabileşte legătură de fapt, între toţi membri săi.

Cea dintâiu datorie a membrilor L. A. N. C., este aşadar de a susţinea şi răspândi ziarele şi publicaţiile sale.

In consecinţă:

Preşedinţii organizaţiilor, vor activa şi vor supraveghea răspândirea ziarelor şi publicaţiilor L. A. N. C., cari cer neînsemnate sacrificii, dela fiecare, dar cari vor fi cea dintâiu dovadă, că lucrează efectiv la realizarea scopului ei.

„Tineretul L. A. N. C.", trebue să-şi bazeze activitatea pe răspândirea acestor publicaţii, la cari să se raporteze necontenit, popularizând înţelesul doctrinei lor şi formând pentru aceasta adevărate cercuri de studii, ca centre ale unei acţiuni şi propagande active.

O consfătuire a presei L. A. N. C., fiind utilă, la timp oportun, între reprezentanţii ziarelor şi publiciştii ei, împreună cu Preşedinţii organizaţiilor şi delegaţii „Tineretului L. A. N. C." ei sunt invitaţi să binevoiască a comunica Preşidenţiei dezideratele lor şi data la care cred că s'ar putea întruni.

Preşedintele suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

Arhibald

In primele zile ale lunii August s'a stins din viaţă, la vârsta de 66 ani, cunoscutul ziarist din mica Românie, Gheorghe Rădulescu, care în ţara întregită şi-a impus atenţiei publice pseudonimul *Arhibald,* în lucrările intitulate „Porcii" şi „Anumita presă."

Ambele publicaţii nu numai că au avut un astfel de succes, încât din prima ediţie nu se mai găseste nici un exemplar, dar este sigur că vor interesa pe istoricul de mâine al zilelor, ce s'au scurs dela intrarea României în răsboiul mondial până în vremea din urmă de continuă străduinţă pentru consolidarea unităţii naţionale.

In timpul răsboiului *Arhibald* a rămas în teritoriul ocupat. Era din acea clasă de rămaşi, a căror sentimente Nemţii imediat le-au simţit şi în consecinţă i-a concentrat, sub pază severă, în lagăre de prizonieri politici. Ce a văzut „omul necăjit" atunci, ce a aflat mai târziu când i s'a acordat o libertate de aproape supraveghiată, a pus pe hârtie, cu talentu-i recunoscut şi cu simţul adevărului, în cele trei volume intitulate „Porcii", astăzi cu desăvârşire dispărute din comerţ.

Scriitorul de o rară distincţie sufletească, a trebuit să fi fost până în adâncuri frământat, scârbit şi indignat ca să arunce în arena publică un asemenea titlu.

Cine a citit cele trei volume, ce se vor fi aflând la Academie, dar nu se găsesc la biblioteca Universităţii din Cluj, ştie cui se adresează puternica invectivă. Celor cari nu ştiu, le spun fără înconjur; cu meritata expresie sunt înfieraţi: Nemţii cotropitori, politicianii profitori din timpul ocupaţiei şi Jidanii.

Trecem cu dispreţul cuvenit peste gloata măruntă a politicianilor nemţofili: cei mai mulţi şi-au luat pedeapsa prin dispariţia totală din viaţa publică; iar acei puţini, cari se mai agaţă spre a fi în vază, rămân ridiculi în sforţările lor neputincioase. (Exemplul naţional-ţărănistului C. Stere.)

Puhoiul cotropitor al Nemţilor, cari se felicitau că au realizat „Mittel-Europa" a pastorului Naumann prin ocuparea României, s'a risipit şi spulberat într'o noapte. Soldaţii lui Wilhelm II. cu Mackensen al lor, cu faimosul Koch comandantul Bucureştilor, cu atâtea organizaţii întocmite pentru jefuirea savantă, sistematică şi temeinică, a populaţiei româneşti; toată acea armată teutonă, care venea cu pretenţii de a instala la noi în ţară „deutsche Kultur" pe când în realitate ne-a făcut să deosebim, prin suferinţele îndurate, *cultura tehnică* a cotropitorilor, de *cultura sufletului* ce s'a dovedit că lipsea total Germanilor în uniformă, brutali până la barbarie, neavând simţul înăscut al omeniei, cu bunătatea, îngăduinţa şi cuviinţa românească; tot acel instrument de răsboiu, făurit de lungă vreme în arsenalul pangermanismului din Europa veche, a dispărut ca prin farmec, prin fugă, pe întuneric, hoţeşte, la ivirea primului soldat francez — pe malul stâng al Dunării şi la auzul goarnei de mobilizare sunată voiniceşte dela Iaşi. S'au dus ca un vis urît, lăsând în sufletul nostru latin amintirea grosolăniei de parvenit şi a rapacităţii unui adversar ce se pretindea civilizat.

Duşmanul răsărit din vălmăşagul contingenţelor politice, în veşnică schimbare, s'a grăbit să lase prada şi să plece. Ne-a rămas însă unul înlăuntrul graniţelor, mai periculos prin permanenţa lui, de care în deosebi se ocupă *Arhibald,* desvăluindu-i mârşava atitudine, analizându-i sufletul în vremea nenorocirilor noastre, denunţându-i complicitatea cu adversarul militar în toate actele de jefuire şi umilire a Românului autohton; *aceştia sunt Jidanii din timpul ocupaţiei.*

Sub formă de povestire uşoară, nu s'a scris o carte care să fie mai utilă istoricului de mâine ca *Porcii* lui Arhibald. Acolo istoriograful nepărtinitor, va desluşi în plină lumină rolul infam pe care l-au jucat Jidanii sub stăpânirea germană între anii 1916—1918.

Cu toţii s'au pus imediat în slujba inamicului:

fie ca *dezertori* ai armatei române, ce se retrăgea pe Siret, îndeplinind apoi rolul de *spioni;*

fie ca unelte de stoarcere ori jefuire a averilor româneşti în folosul lor şi al cotropitorului străin;

fie ca trădători pe frontul din Moldova, în favoarea aceluiaş duşman politic;

fie ca propagatori ai bolşevismului atacându-ne din coastă dela Odessa, când situaţia României era desperată.

Nu există în istorie un caz de mai neagră ingratitudine a Jidanilor, oploşiţi şi îngrăşaţi la sânul României mici, şi de mai adâncă a lor ostilitate faţă de aceeaş Românie în momentele ei de durere; nu există dovadă mai flagrantă de trădare, faţă de ţara care le cedase situaţiile dominante în economia naţională spre a o exploata ca pe o colonie; nu se putea ivi un prilej istoric mai convingător despre ura sălbatică ce ne purtau Jidanii, cum a oferit neamului românesc ocupaţia germană. Nu a fost atitudinea ticăloasă, trădătoare, a câtor-va indivizi; nu a

fost ceva izolat „eine Einzelerscheinung“ cum au zis Nemţii despre barbariile lor din Belgia. A fost toată Jidovimea, parazitară, îmbogăţită din „mana“ României, care s'a bucurat frenetic, care şi-a manifestat ostentativ şi umilitor pentru noi bucuria la încheierea tratatului din Bucureşti din Maiu 1918, ce ne lua munţii, Dobrogea, Dunărea şi toate roadele muncii noastre agricole. Cu toţii, Jidani şi Jidoavce, bătrâni şi tineri, toată seminţia lui Iuda s'a simţit fericită de sugrumarea momentană a României. A fost o isbucnire de tumultuoasă veselie vrăşmăşească la întreg neamul, a fost un fenomen general, a fost cum zic teoreticianii nemţi, eine „*Massenerscheinung.*“

Această stare sufletească de satisfacţie iudaică a prins-o Arhibald, a denunţat-o şi fixat-o, cu o pană de maestru, pentru generaţia noastră, care a suferit înzecit din cauza perfidiei Jidanului trădător şi mai ales pentru generaţiile viitoare, spre a rămâne în istoria neamului adevăruri ce nu se pot contesta.

Când atâta amarnică vină, rezultând din trădare, din spionaj, din participare la jefuire, din propagandă bolşevică, cu un cuvânt din *pactizare cu inamicul sub toate formele*, când atâta ticăloşie, adânc vinovată, apăsa pe sufletul Jidovimei dela noi, care până în ultimul moment a crezut în victoria definitivă a Nemţilor, înţelegi, domnule cititor, motivul pentru care „*anumita presă*“ cerea exasperată o cât mai largă amnestie la pragul României întregite.

Pentru ca opera-i să fie completă şi de această mârşavă întreprindere a Jidovimei postbelice se ocupă Arhibald: şi de *anumita presă* scrisă, finanţată şi răspândită de Jidani spre ale promova interesele, ajutaţi fiind de politicianii jidoviţi din toate partidele.

Studiul său, astfel intitulat, nu se poate rezuma; trebue citit.

Spre a înţelege fiecare cum autorul, un vechiu gazetar înzestrat cu o pătrundere excepţională şi cunoscând toate feţele factorului, **presă**, în viaţa politică, cum el a simţit pericolul ce rezultă pentru neamul întregit ca acest factor să fie stăpânit de duşmanul dovedit din timpul mai recent al ocupaţiei germane; Arhibald sub titlul „Anumita presă“ pune următoarea caracterizare: „şarpele în iarbă.“

Iată a doua hipostază a aceluiaş Jidan, care veşnic ne urăşte: Când ne putea lovi în faţă alături de Neamţul cotropitor, ne-a cravaşat obrajii până la sânge; acum când nu ne mai poate pălmui ne mai fiind sub protecţia baionetelor germane, reptila iudaică se târăşte în iarbă şuerând calomnii peste hotare şi pândind să-şi înfigă colţii veninoşi în trupul acestei naţiuni, ce încă nu s'a ridicat să-i sdrobească capul.

I. C. Cătuneanu.

Jonglerii criminale

Asistăm de un deceniu, la cel mai detestabil spectacol criminal politic, pe care l-a înregistrat istoria românească, în nesfârşitele file ale evoluţiei ei.

Un iarmaroc imens al „Moşilor“, o procesiune exaltată dyonisiacă, sau un balamuc cu aspect când hazliu, sau sfâşietor de inimi, când grav şi periculos, se întind ca o ciumă, dela un capăt la celalalt al ţării, lipsite deocamdată de o apărare eficace şi necesară, în această direcţiune.

Panglicari, şarlatani, geambaşi scârboşi, sau pehlivani ipocriţi, ieşiţi din torentele impetuoase oricărei revoluţiuni şi căţăraţi vertiginos în reprezentanţi ai naţiunii, hăbăucesc, demoralizează, licitează şi exploatează naivitatea suveranităţii masselor, abia întrate ca ficţiune, în faza copilăriei politice.

Cu obrăznicia caracteristică locatarelor de lupanar şi mânaţi orbeşte de cel mai cras egoism, se răsboesc donchişoţeşte pe arenele potemkinice de luptă, ca să atragă cât mai mulţi spectatori creduli şi haihui, în mrejele narcotice ale politicii lor.

Ţipă strident, îşi bat pieptul, se înjură ca la uşa cortului şi fiecare se prezintă cu emfază, în ipostaza genială de martir şi vraci ai tuturor nevoilor ce au inundat era postbelică, ca o consecinţă firească, a diasporei hyperprolifice, de Jidani şi jidăniţi.

Simţemintele etice, de demnitate, cinste, adevăr şi credinţă le sunt atrofiate complet şi în nizuinţa ahtiată bolnăvicios, de a-şi satisface poftele grandomane, gastronomice, sensuale şi bibomaniace, nu se sperie, nici chiar de efectele criminale provocate de acţiunile lor.

Rubiconzi şi satisfăcuţi dispar apoi pe uşa din dos şi braţ la braţ se înfundă în pernele moi ale tuturor consiliilor de administraţie, indiferent că e vorba de bănci, uzine, sau afaceri, create ca din pământ, în nopţi tulburi, fără jertfe şi bătaie de cap, fie în cele puse la dispoziţie de cahalul jidovesc, drept contra valoare a prestaţiei rolurilor jucate fără greş şi la comandă.

Bine înţeles că această caracterizare nu se referă numai la matadorii partidelor politice jidovite, ci şi la cei mai minusculi şi analfabeţi politicaştri împrăştiaţi ca ciupercile „bolunde“, aproape până şi în cel din urmă cătun.

Fiecare din ei, e nu corb hămesit, care pândeşte avid prada, fiecare aşteaptă cu înfrigurare să se vază cât mai repede călare pe prostia vulgului şi toţi laolaltă sunt crancăii morţii, cari prepară în mod tacit şi poate inconştient nenorocirea inevitabilă a ţării.

Şi dacă ai îndrăzneala civică, să-i întrebi de ce răspândesc aceste miasme pestilenţiale de cadavru, de ce transformă evoluţia, cinstea şi idealul în laboratoare de aventuri criminale şi periculoase, îţi răspund cu cinismul cretinului ucigaş de sub gilotină, că ei sunt oamenii vremii, cari în numele unor teorii şubrede, copiate prost din cli̦şeele hodorogite ale occidentului saturat până la ghiftuire de atari zăpăciri meschine, în declin în tot locul, c'ar fi chemaţi să schimbe prin o filozofie idioată, pripită, brutală şi egoistă, valorile etice ancestrale, moştenite din zămislirea tuturor generaţiilor ce au trecut în acord cu tendinţa spre eternitate a acestui neam.

Arareori apoi, sub remuşcarea fărădelegilor, ce le apasă cu duiumul conştiinţa şubredă şi laxă, se spovedesc, fie din prostie, sau interes, dar cu deosebire din o revoltă pripită şi aruncă lumină şi adevăr în haosul besnă ce le-a încununat fiinţa şi manifestarea, sau grăbit şi neprecugetat desvălesc intenţiuni şi fapte chiar în detrimentul principiilor şi activităţii profesate.

Cea mai recentă şi caracteristică mărturisire de acest fel — un bocet la prohodul demagogiei decenale — o găsim în No. 204/928, din cotidianul oficios al partidului naţional şi ţărănesc „Dreptatea“ unde în coloana a doua a articolului editorial „Jos cenzura“ un oarecare alchimist politicastru se năpusteşte sălbatic asupra puţinilor cetitori, cari primesc gratuit acest ziar al băncii Marmorosch—Blank şi dându-şi arama pe faţă îi denigrează în modul următor: „avântul pe care l-ar lua de pildă „Universul“ **în massele inconştiente...** In acest punct libertatea presei se împiedecă de **lipsa de conştiinţă cetăţenească a marelui**

public. Căci dacă am avea intr'adevăr un public... tristeţă! Să nu insistăm".

Adică cum? De zece ani, acest pseudopartid, aceşti beneficiari ai României Mari, un cumul tipic al demagogiei tipice jidoveşti, predică cu vâlvă şi alai, la toate răspântiile şi susţine la orice ocaziune că: „massele sunt conştiente şi suverane, că sunt capabile de manifestări politice ireproşabile, că poporul e matur şi conştiu de a se cârmui prin sine etc., etc." şi acum vine şi recunoaşte dintr'odată şi neforţat, că tot ce a susţinut în şirul lung de ani, e o minciună sfruntată, poate chiar un nonsens. Şi oare de ce?

Dar nu numai atât ci subliniază că chiar marele public, sub care e a se înţelege în prima linie cărturărimea, e clasificat în rândurile inconstienţilor, a analfabeţilor şi tot atunci constată revoltat, că nici nu am avea un public, care ar fi chemat şi capabil de acţiuni integre şi serioase politice.

Din aceste afirmaţiuni se desprind cert şi clar două posibilităţi: fie că constatările sunt în conformitate cu realitatea şi atunci imensa popularitate, pe care susţine a o avea acest partid e rezultatul celei mai odioase şi criminale demagogii, care duce lent dar sigur la dezastru şi comunism, fie că nu corespund realităţii, fiind calomnii ordinare aruncate nemeritat de cei cari se svârcolesc în agonie să pună mâna pe putere şi în neputinţa lor împroaşcă cu noroi în cei cari nu mai voesc să urmeze morţis pantele periculoase ale prăpăstiilor bătătorite de ei şi atunci acest fapt e îmbucurător şi trebue necondiţionat alimentat prin toate mijloacele posibile.

Şi într'un caz şi într'altul, concluzia e dezastruoasă pentru un partid, fie chiar şi pueril. E un semn prea vădit, de fiasco ruşinos al acţiunei contradictorii judecăţii şi voinţii celor mulţi, e un bilanţ eclatant al pierderii terenului politic de sub picioare, prin dezertarea nobilă a tuturor elementelor desinteresate, conştii şi de valoare din acest partid.

Demascaţi şi prinşi cu musca pe căciulă, de atâtea ori, în acest domeniu elastic al jongleriei politice, ar fi natural, ca *cel puţin conducătorii* să tragă consecinţele fireşti şi să înceteze cu balivernele de scamatori fâstâciţi, aciuindu-se pocăiţi în grajdurile viţeilor de aur ale ghetourilor jidoveşti şi dacă nu, e datorinţa supremă a Inalţilor Factori Responsabili, să spună cel mai energic veto, găsind tot atunci măsuri drastice de a-i aduce la realitate, e un imperativ categoric apoi, pentru cei eşiţi din întunerec şi din laţurile sugestiunei, să lumineze pe cei naivi şi creduli — dacă nu sunt intoxicati total — şi să-i descătuşeze din ticăloşiile demagogiei şi din mrejele hăbăucelei, de zece ani.

Şi acestea, repede şi cu puteri unite până ce nu e prea târziu.

Dorin Cosmin.

Reproducem din excelenta revistă antisemită „Solidaritatea creştină" care apare la Brăila sub conducerea Dlui Mihăilescu Floridor, următorul articol, ce merită a fi citit de toţi bunii Români:

Judani.

„Sunteţi unicul popor rătăcitor, ce încă mai dăinueşte pe glob, fără să aibă o ţară şi fără să dorească a se fixa undeva pe un petec de pământ. Structura sufletească, ce v'au format-o rabinii talmudici, v'a pervertit şi vă opreşte dela o muncă constructivă, trăind ca paraziţi, pretutindeni în *diaspora,* folosind bunurile şi truda neamurilor ce v'au tolerat.

Incă din cele mai vechi timpuri, pe când eraţi numai nişte răsleţe triburi prin pusta arabă, vă ocupaţi cu prada şi jaful, care v'a devenit o a doua natură.

Rassă *perversă şi îndărătnică,* n'aţi putut cultiva niciodată, în trecutul cel mai îndepărtat şi nici azi, frumosul în simţeminte şi iubirea *pentru adevăr.* In veacurile de închegare, când fuserăţi adunaţi depe drumuri, în epoca biblică, marele egiptean, legislatorul *Moise,* în zadar îi fu toată strădania, de a vă forma ca neam de nobile însuşiri, nu putu să isbutească, rămânând tot ce-aţi fost, împrăştiaţi prin lume şi duşmani ai naţiunilor ce v'au primit, cărora din invidie le doriţi şi chiar lucraţi, să le distrugeţi temeliile.

Cruzi şi încăpăţânaţi, senzuali şi lacomi, îndelunga sclavie ce-aţi avut-o în timpurile biblice, v'a înrădăcinat şi mai în adânc, apucăturile spre laşitate şi spiritul v'a devenit satanic, urînd omenirea şi totuşi cugetând a o stăpâni, prin furt, vrajbă şi zavistie, otrăvind şi corupând totul pe unde treceţi.

Sub primii judecători ce v'au condus, sub regi, caşi după desbinare, în poporul *Izrael* şi *Iudeu,* profeţii se umbriră sub precepte vrednice, iar ciocoimea şi urmaşii sclavilor babilonici duseră firul de sălbătăciune sub cnutul talmudic, până în zilele noastre. *Viţelul de aur* v'a fost năzuinţa în trecut, el este şi azi idealul vostru. N'aveţi măcar nici o limbă a voastră, proprie. Pe unde aţi rătăcit, v'aţi însuşit câte ceva şi vorbiţi în jargon, îngânfaţi şi obraznici, urlând în *Idiş.*

Din Egipt aţi fost isgoniţi, ca primejdioşi cămătari şi dedaţi desfrâului, aducători de nenorociri şi cumplite dezastre sociale.

Invadând *Palestina,* care nu v'a fost niciodată ţara de baştină, aţi omorît poporul şi aţi subjugat pe conducători, prădându-le avuţiile şi trăind din sudoarea muncii lor.

Biblia dela un cap la altul, nu este decât un şir de răsboaie, *istoria înfiorătoare a neamului vostru,* de rătăcitori cruzi şi vipere *sugătoare.*

Apucături de fiară sălbatică, barbari şi perfizi, profund imorali, fără un măreţ scop, numai de a domina prin bani şi destrăbălare, aceiaşi ce sunteţi şi azi.

Nu v'aţi ridicat nici în artă şi nici în ştiinţă, aţi folosit însă aceste bunuri umane, înşelând opinia publică, amăgind pe naivi, corupând mulţimile, răsvrătind muncitorimea, captând în durata veacurilor bogăţiile neamurilor şi totuşi erijându-vă în tribuni umanitarişti.

Aţi profitat de legea iubirii aproapelui, propagată, de sfânta evanghelie, şi sub scutul înfrăţirii creştine, aţi înşelat buna credinţă, speculând nevoile, acaparând pe încetul şi pe tăcute averile naţionale rozând ca moliile, ca acei vermi înăuntrul inimii copacilor, ce macină şi dărâmă pe cei mai viguroşi stejari, sfărâmând tradiţii străbune.

Infiinţând societatea diabolică *Francmazoneria,* aţi clătinat edificiul monarhic al popoarelor civilizate, inducând în eroare pe cei neştiutori şi trăgând în cursă pe doritorii de măriri şi pe cei cu înclinări pătimaşe, omorînd regi şi împăraţi.

Franţa revoluţionară, cu decapitările sale, moartea dinastiei monarchice şi a atâtor fii francezi, este opera distructivă a *francmazoneriei* voastre.

In prezent Rusia bolşevică este sub lanţul judaic al vostru şi poporul ei geme, destrămat şi corupt, înfometat de puterea cahalului talmudic, însângerat şi sub fiorul morţii, aşteptând totuşi ceasul răsbunării.

In ţara noastră v'aţi introdus ca simpli telali, ambulanţi de *măruntişuri,* vechili şi umiliţi *sclavi* pe moşiile *boerilor,* aţi invadat apoi,

chemându-vă neamurile, *pământul Moldovei* și din perciunați ordinari și unsuroși talmudici, vă năzare azi a comanda și a sta pe *aceeaș* treaptă cu *poporul autohton* român.

Răsboiul mondial, pe care l-ați pregătit prin finanța judaică și la care n'ați luat parte efectivă în luptă *piept la piept*, v'a adus cetățenia — impusă și furată la tribunalul păcii, — *pacea judaică*, cu faimosul control al minorităților.

In anii refacerei — cei 10 — după întregirea noastră, întregire compensată prin jertfa *celor 800.000 ostași români*, voi, *intruși și blestemat trib de briganzi internaționali*, ați năpădit teritoriul României Mari, în mod mișelesc, ca niște furi, prin înlesnirea ce vi s'a pus la cale de *rabini*, suprapopulând națiunea românească, silind-o a vă hrăni ca pe niște trântori. Exact ceeace au făcut strămoșii voștri cu mii de ani în urmă, puserăți la cale voi în țara noastră, azi.

In *„Cartea Esterei"*, citată de biblie, se invederează uneltirile Jidanului Mordacheu, introdus la curtea regelui *Ahasvei*, puternicul despot al *Persiei*. Insinuant și perfid, cu nume adoptat *ca persan*, pregătește îndepărtarea Reginei legitime *„Vasti"* și face ca puternicul Rege să ia în mod clandestin de tovarășă pe Jidoavça *„Estera."*

Poporul băștinaș, persan, se afla în strâmtoare din cauza cametei și speculațiunilor judaice: *rapace, hâde și infame.*

Insuși Primul Ministru Persan, sfetnicul Haman, cugeta la o reacțiune în massă, spre a pune capăt lăcomiei nesățioase a Jidovilor.

De aci răsbunare *și uneltiri diabolice*. Devenită Regină, *„Estera"* corupe și bestializează pe marele Rege și smulge un edict de spânzurătoare, sub care se răpune primul ministru și 75.000 de Persani.

Și de atunci omorîrea aceasta a Persanilor, formează sărbătoarea Purimului ce *datează* și în zilele noastre.

Indepărtarea prințului român de coroană, dărâmarea frumoaselor lui însușiri, omorîrea bunului său moral, nobleței sale și-a avântului curat românesc, sunt în mod matematic opera uneltirilor Judanilor și a francmazoneriei lor din țara noastră.

Temându-se că va fi un bun Român și rege național i-a pregătit pe încetul destrămarea sufletească. Și cum odinioară Regele Persan, se lăsă de soția sa legitimă luând *o evreică tovarășă*, așișderea în vremea noastră, talmudiștii, de teama unei reacțiuni, îndepărtează pe Prințul Carol de soție, svârlindu-i în cale pe ticăloasa, Ovreică, ce o socotește azi ca tovarășă.

Românii o știu aceasta și nu o pot uita, nu este de uitat și nu se va uita.

Sunteți ceeace vă caracterizează celebrul indianist, profesorul *Jacolliot:*

„Născuți din sclavagiu, descendenți din Paria Egiptului, rămășițe din niște obscuri și nomazi Ovrei, ce au lăsat în urma lor numai ruine înecate în sânge. Ei se justifică, că atacurile și jafurile lor au fost făcute în numele lui Iehova, care n'a găsit adoratori mai feroci ca Ovreii și o baie de sânge mai adâncă ca aceea ce-au făcut-o ei."

„Este deajuns de a ceti Biblia, pentru a se convinge cineva, că puține popoare au fost mai corupte ca Ovreii, că puțini au uzat de o înșelăciune mai mare ca ei în relațiunile lor cu vecinii și puțini cari n'au respectat lucrul altuia ca ei."

„Nu cunosc, în timpurile vechi, un popor de o hipocrizie mai evidentă ca a lor și care au știut să sfințească mijloacele rele prin scopul urmărit."

„Ovreii au fost poporul cel mai desprețuit din antichitate de către toate națiunile cari n'au uitat origina lor semită."

Noi ne adresăm celor din țară, ce se lăfăesc în automobile, *traficanți odioși*, ce ne sfidează și ne întină atmosfera și ogoarele strămoșești.

Poporul nu sunt politicianii, pe care îi trageți la matca isvoadelor și ticăloșiilor voastre.

Toate națiunile vă cunosc intenția de dominare și vă simt perfidele înlănțuiri.

Poporul român a înlăturat pe mulți barbari și recenta *domnie fanariotă*.

Invazia voastră e ultimul inel de vârtej al *n.vălirilor străine.*

Cu toată puterea falșă, ce vi se instală de pacea *judaică*, cu toată simbolica pace a ligii națiunilor, cu toată îngânfarea și năzuința voastră de a face din România o Palestină, nu veți reuși.

Insultele voastre, otrava presei din *Sărindar*, calomniile răspândite în lume, *greutățile impuse guvernelor* române de *capitalul judaic*, toate aceste nu vă vor folosi. Poporul românesc nu vă poate suferi. Nu politicianii de ocazie și cei din solda băncilor jidovești, nu aceștia — ci *Ligiștii Apărării Naționale* de sub egida *creștină „Svastica"*, de sub *presidiul triumviratului* român: *A. C. Cuza, D-r N. Paulescu și I. C. Cătuneanu.*

In curând veți fi înlăturați de întreg poporul Românesc.

„Robia Modernă."

Ioan Fluture."

O problemă muncitorească: șomajul

La prima vedere s'ar părea cel puțin deplasat a vorbi în România Mare despre existența unei probleme a lipsei de lucru. Rațiunea și constatările inițiale ar pleda pentru inactualitatea unei astfel de probleme. Totuși există, și în ciuda argumentelor logicei pure, realitățile brutale până la evidență, afirmă această problemă, o impun atenției publice prin gravitatea influențelor ei multiple și nefaste, și reclamă dela forurile competente o rezolvire urgentă și integral românească.

Problema nu se pune acum pentru prima dată, la noi în țară, cum ar înclina să creadă un profan. Apariția ei coincide cu invazia străinilor — periculosul cadou al marelui răsboiu — și dacă ignoranța noastră i-a tolerat germinația ascunsă până acum, isbucnirile violente de azi să ne fie supremul avertisment.

Am înaintea mea prețiosul volum „Șomajul în Ardeal" și constat că n'au lipsit cei cari să denunțe marelui public, iminența și gravitatea problemei lipsei de lucru. Eminentul meu profesor, dr. Iosif Gârbacea, în lucrarea sa, demonstră cu argumente solide, existența acestei probleme, încă acum câțiva ani.

S'a desconsiderat gravitatea primejdiei atunci; nu ne este permis să facem acelaș lucru astăzi.

Problema lipsei de lucru este o problemă națională — ea atinge direct integritatea statului românesc — și în virtutea acestor înalte considerațiuni, problema rezolvirii echitabile a șomajului trebue pusă astăzi la ordinea zilei, cu mai multă insistență, cu mai mult suflet românesc, pentrucă se punea încă de mult, însă într'o formă mai atenuată, ca să nu zic mai puțin alarmantă.

Ultimele simptome ale cangrenei sociale — ce-o credeam localizată pe malurile Tamisei, țara clasică a șomajului permanent — au revoltat și pe cei mai nepăsători. La București o instituție bunăoară străină, „Banque belge pour l'etranger", concediază funcționarii români; pe valea Trotușului o societate forestieră procedează la fel cu singurii 2 (doi) funcționari români — născuți, iar nu făcuți — ce munceau din greu să-și

câştige existenţa în birourile societăţii complect înstrăinată. Erau priviţi ca nişte spini în ochii patronilor jidani — căci am uitat să vă spun — este vorba de o societate forestieră jidănească, cum sunt dealtfel toate, pe văile mândrelor noastre râuri.

Impertinenţa jupânilor a mers până acolo, încât au concediat pe singurii Români din întreprindere, pentruca astfel singuri, să poată opera nestingheriţi şi mai departe pădurile noastre, lăsându-ne munţii goi şi pe noi Românii adevăraţi, săraci într'o ţară bogată.

Românaşii noştri, riscând să moară de foame în ţara lor, pentrucă în ţinuturile acelea Jidanii sunt absolut atot-puternici, au adresat o plângere în sensul celor petrecute, celui mai înalt for judecătoresc din ţară, Inalta Regenţă, solicitând dreptatea salvatoare. Inaltul Regent I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, acest adânc cunoscător al problemei invaziei Jidanilor — căci de fapt invazia străinilor este tot una cu invazia Jidanilor — s'a sesizat de gravitatea faptului petrecut şi cu o curajoasă sinceritate a scris pe plângerea justă a urgisiţitor Românaşi, următoarea rezoluţie :

„D. ministru al muncii e rugat să examineze cuprinsul acestei jalbe, despre care cred, că-i absolut justă, să vadă dacă nu e în contrazicere cu vre-o lege şi dacă este, atunci trebue anchetate cazurile şi făcută dreptate Românului în ţara sa. In unele locuri, zişi fruntaşi români primesc a fi în consiliul de administraţie al unor asemenea întreprinderi străine şi acolo, în loc să stărue pentru apărarea intereselor româneşti, fac paravanul faptelor incorecte ale lor. In unele locuri ne-au făcut colonii de străini indezirabili, duşmani ai ţării, iar unii Români încasează tantieme din asemenea patriotice lucruri“.

Citind apostila Inaltului Regent, un val de îngrijorare cuprinde pe orice Român de bun simţ. Dela înălţimea celei mai de sus trepte a ierarhiei vieţii noastre publice, glasul plin de demnitate al conştiinţei româneşti terfelite, se revoltă contra actualei stări de lucruri şi ne-a impresionat deosebit de plăcut, pe noi Românii, că în fruntea ţării noastre străluceşte o persoană atât de cunoscătoare a precisei situaţii din ţară — care este Inaltul Regent — I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea.

Atitudinea energică şi românească în faţa primejdiei, tot mai ameninţătoare, constitue un sever avertisment Jidanilor din ţară caşi de aiurea, iar palma aplicată politicianismului venal, condamnă definitiv pe jidoviţii ce prin manoperile lor inconştiente, dar gras plătite, au transformat frumoase colţuri din mândra noastră ţară, în Galaţi româneşti. Xenomania interesată, desvăluită în goliciunea ei morală, aruncă cea mai sinistră lumină asupra aşa „zişilor fruntaşi români“, caracterizaţi foarte plastic de Inalt Prea Sfinţia Sa.

Aplaudăm cu frenezie gestul spontan de înaltă justiţie al I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea. El constitue suprema lecţie de românism integral şi intransigent. Să ne inspirăm dela învăţăturile româneşti ce ni le impune atitudinea Sa implacabilă în faţa realităţii dure. Să-i urmăm exemplul, cu mare, cu mic, pentrucă ultima scăpare — în special pentru noi, generaţia cea tânără — de sub jugul economic jidănesc, nu-l aflăm decât în unirea tuturor Românilor adevăraţi.

Pericolul jidănesc — acest modern — *memento mori* — să ne fie obiectul permanent al preocupărilor noastre naţionale.

Şi dacă ieri, Jidanii au săpat temeliile marei noastre burghezii şi al clasei de mijloc, distrugând şi acaparând totul pentru ei, azi au pornit răsboiul de moarte şi contra clasei noastre muncitoare, eliminând sistematic pe Români din întreprinderile ce funcţionează în România, lucrează materii prime româneşti, cu mână de lucru românească şi vând produsele lor tot Românilor. Totul românesc şi totuşi am ajuns să murim de foame la noi acasă. De ce ? A spus-o şi I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea.

Pentrucă famenii de partid, burtăverzii cluburilor etc. servesc drept paravan invaziei Jidanilor, cari smulg apoi muncitorului român, pâinea dela gură. Coadele de topor, finanţaţii hinterland-urilor băncilor jidăneşti să ia aminte în ceasul al unsprezecelea.

Jidanii ne-au furat pădurile, ne-au furat petrolul, cărbunii, ne fură ogoarele — şi acum vor să ne lase şi muritori de foame într'o ţară bogată...

Jidanilor! Noi avem această ţară moştenită dela eroii noştri, morţi pe câmpurile de bătaie dela Jiu, Mărăşti şi Mărăşesti, noi avem în pământul acestei ţări Comoara morţilor noştri sfinţi, noi lucrăm acest pământ cu sudoarea frunţii noastre!

Voi n'aţi făcut decât rău acestei ţări, voi n'aveţi decât perciunii voştri aduşi din Galiţia, voi n'aveţi nici un drept . . .

Steagul independenţii adevărate a fost ridicat de I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea şi crucea ne-a fost totdeauna simbolul victoriei noastre finale . . .

Gheorghe I. Popescu
student
Academia comercială, Cluj.

Probleme din jud. Someş

Răspuns la o scrisoare

Un cunoscut depe valea Lăpuşului îmi trimite o scrisoare în care arată că notarul comunei Lăpuşul-Românesc d. Burgya Iozsi — probabil se cheamă Burdea, cunosc pe acolo Români cu acest nume, — îşi face de cap. Intre altele mama d-sale având cârciumă, vinde beuturi în dumineci şi sărbători fără nici o frică de rigorile legii. Informatorul meu crede că, publicând acest caz de călcare a Legii repaosului duminical, problema este rezolvită. Ii fac hatârul şi rog pe domnii dela Lăpuş să tempereze apucăturile notarului I. Burdea. Nu ştiu care este adevărul; nădăjduesc că d. I. Bărbos pretorul plasei va face lumină şi de va fi vre-o abatere, va aplica sancţiuni.

Pentru a lămuri orice echivoc ţin să precizez că am o deosebită încredere în d. pretor Bărbos şi că luând cunoştinţă de abuzul notarului din Lăpuşul-Românesc va face ca el să înceteze. Mai mult: d. Bărbos ar fi pus botniţă dlui Burdea chiar şi în cazul când i se adresa lui personal o reclamaţie sprijinită cu dovezi. Era obligat să o facă. Altfel îl cunoaştem ca un om care până azi n'a figurat în potlogăriile ce se practică pe o scară întinsă în jud. Someş şi acest fapt ne obligă să-i acordăm toată încrederea noastră.

*

Durerea prietenului nostru o alinam pe o cale mult mai scurtă şi mai puţin costisitoare. Scriam o carte simplă dlui Bărbos şi hotărît lucru d. Burdea era forţat să intre în legalitate. Numai că procedeul informatorului nostru desvăluie o problemă cu mult mai complicată şi din acest motiv ne ocupăm de el.

Să vedeţi mai intâi ce s'ar putea întâmpla şi ce se întâmplă în cele mai multe cazuri cu asemenea reclamaţiuni. Un funcţionar dela Prefectura judeţului informează pe prefect de articolul publicat; prefectul prin telefon înjură pe pretor; pretorul înjură în aceeaş zi pe notar. Iar dela început. Prefectul trimite pretorului articolul în copie cu ordin de a ancheta şi raporta. Intre timp notarul ticlueşte o declaraţie semnată cu

pretinşi fruntaşi ai satului, în care se afirmă că nici odată abuzul publicat nu s'a săvârşit. Pretorul mergând să ancheteze, dresează un proces-verbal la care se mulţumeşte să anexeze declaraţia smulsă de notar dela ţărani cine ştie prin ce formule.

Presupunând că pretorul are toată bunăvoinţa de a stabili adevărul. La faţa locului ia interogator în prima linie primarului care la rându-i se sustrage dela obligaţiunea de a spune adevărul; urmează X, Y, hal, pal, şi toţi o sfârşesc cu „nu ştiu mă rog."

In sfârşit ca ironia să fie complectă şi batjocura piramidală nouă ni se inaintează, — în cel mai bun caz, — o adresă în care Prefectura ne comunică rezultatul anchetei cu menţiunea că am fost induşi în eroare. Notarul luând cunoştinţă de soluţia adoptată îşi distruge pieptul afirmând că e cel mai tare om din judeţ şi de aici apoi ţine-te băiete; abuzul continuă cu mai multă siguranţă.

O soluţie sigură este calea reclamării directe. O simplă scrisoare semnată şi predată la pretură sub luare de dovadă. Pretorul oricât de tare s'ar crede şi oricât ar fi de prieten cu notarul este obligat să ancheteze şi să asculte pe reclamanţi. Acesta la rândul lui poate indica ca informatori pe toţi aceia cari cunosc abuzul. Informatorii, puşi să semneze acte cari eventual pot ajunge în mâna justiţiei, nu vor avea curajul a da certificate de complezanţă răufăcătorilor. Reclamantul susţinând o adevărată călcare de lege, dovedind-o, — precum am arătat nu e lucru mare, — văzând că nu se iau măsuri într'un timp relativ scurt atunci se poate adresa nouă şi-l asigurăm că ne facem forte pentru a îndupleca atât pe notar cât şi pe pretor, la nevoie şi pe alţii, să între în legalitate. Atunci avem noi grija şi posibilitatea să nu-i scăpăm cu obrazul curat.

Ni se va obiecta că nu e în interesul oamenilor dela sate să se pună rău cu gospodarii oficiali. Din partea noastră aici avem un răspuns categoric. Ţăranul energic e cel mai la adăpost de furiile administraţiei. Işi împlineşte cu conştienţiozitate obligaţiunile legale, — încolo salutare. Are eventual o cerere dreaptă şi din duşmănie nu i-o satisface primarul, notarul, eventual pretorul; dar ce par'că alţii mai mari nu sunt? Mai există prefect, ministru şi la nevoie sunt judecătorii cari nu cocoloşesc abuzurile administraţiei.

*

Am ţinut să facem această constatare, care ne-a răpit un spaţiu preţios, din două motive: deoparte publicând abuzurile, până la anchetarea lor de foarte multe ori cei împricinaţi câştigă timp şi îşi asociază elemente netrebnice pentru a ascunde adevărul; de altă parte raita la publicişti cu plângeri, — având grijă a cere să se păstreze totuşi în taină numele informatorului, — complică chestiunea: nu ni se dă posibilitatea să indicăm organelor oficiale isvoare de unde s'ar putea confirma abuzurile.

Nu generalizăm problema şi găsim nimerit să precizăm că nu ne eschivăm dela datorie. Acolo unde cuvântul nostru trebue spus şi poate fi de folos, ni-l vom spune cu hotărîre ori de câte ori ni se va cere. Ni-l spunem noi chiar necerut! Am ţinut să indicăm în cazul pomenit — specific în felul lui — căile potrivite pentru a putea ajunge la rezultatul dorit. Se ştie că atunci când ţintim un lucru sunt importante mijloacele alese şi modul lor de întrebuinţare. Povestea-i veche de când lumea: „pisica cu clopot, nu prinde şoareci."

At. Motogna.

Pentru intensificarea propagandei

Publicăm mai jos următoarea adresă formulată de Consiliul Ligii Apărării Naţionale Creştine a judeţului Iaşi, care adresă este tot aşa de bine venită pentru Iaşi ca şi pentru ori-care judeţ al României întregite.

Liga Apărării Naţionale Creştine — Judeţul Iaşi

către ţăranii Români şi către toţi muncitorii creştini din fabrici şi ateliere

Ne adresăm vouă, căci voi *sunteţi aceia ce aţi păstrat limba, sângele şi credinţa strămoşească* şi în voi stă mântuirea neamului de puzderia de Jidovi, ce ne-a înăvălit ţara dela războiu încoace şi cari profitând de caracterul nostru bun şi blând, cum şi de credinţa noastră creştină, de iubirea aproapelui, profitând şi de sfânta evanghelie şi sub scutul înfrăţirii creştine: *Aceştia au înşelat buna credintă a noastră, speculând nevoile, acaparând cu încetul şi pe tăcute averile noastre, rozând ca moliele, sugând ca lipitorile şi măcinându-ne, întocmai precum macină carii, inima copacilor, dărâmând pe cei mai înalţi stejari.* Aşa au parvenit Jidanii, ca noi băştinaşii, să nu ne mai putem nici hrăni de răul lor.

Acesta este marele pericol ce ne ameninţă ţara şi neamul, cu amestecul jidăniţilor, anume plătiţi de ei, şi anume vârîţi printre D-voastră, *pentru scopul de a ne jefui mai bine şi pentru a forma şi din ţara noastră o a doua Rusie, care este raiul jidovesc şi iadul creştinesc.*

Faţă apoi de nepăsarea continuă a partidelor noastre politice, amestecate cu Jidanii, cari nu văd nici un pericol în această năvălire de jidani la noi, cum şi faţă de datoria ce o aveţi către acei din *„Liga Apărării Naţionale Creştine"*, care anume s'a înfiinţat sub prestare de jurământ, pentru a priveghea şi împedeca propaganda de corupţie şi de desnaţionalizare a ţării noastre, cum şi faţă de datoria şi răspunderea pe care o avem către copiii noştri, de a le transmite neştirbită această ţară. A sosit timpul, ca atunci când reprezentanţii partidelor politice, vă vor mai veni pela D-voastră spre a vă vorbi, să le spuneţi curat: *Că v'aţi săturat de ei şi de politica ce o fac la un loc cu Jidanii, de ne merge aşa de bine, încât nu ne mai putem hrăni, nu şi cuprinde.*

Azi poporul român trebue să se scuture de toţi aceşti *şarlatani politici*, cari au pierdut simţul iubirii de ţară şi neam, de fac politică cu Jidani şi merg mână în mână cu ei, pentru interesele lor proprii, nu pentru interesul obştesc, ceea ce-i fac pe aceştia de nu le dă mână de a reaminti în public, de primejdia care ne ameninţă, *şi nici macar, de aceea ce ziceau, cu privire la aceşti Jidovi, mai marii noştri luptători ai cauzei naţionale* ca: Simion Bărnuţiu, Kogălniceanu, Conta, Alecsandri, Eminescu, etc, încă depe când în ţară la noi nu era decât un număr foarte mic din aceşti barbari. Dar Românii iubitori de ţară vedeau în Jidani încă de prin 1840 un pericol de desnaţionalizare a ţării noastre prin felul lor de a fi.

Azi când numărul lor la noi, a ajuns mai mare ca în oricare altă ţară, când ei au izbutit să stăpânească: oraşele, târgurile, industria şi comerţul, cum şi toate avuţiile ţării, iar în şcoli copiii lor să covârşească pe ai noştri: nu mai este permis, nici unuia din grupările noastre politice, de a nu arăta poporului, primejdia care ne ameninţă. Pentru aceasta vă zicem:

Să le spuneţi curat *că sunteţi sătui de minciunile politicianilor din partide, cari împreună cu Jidanii au adus ţara pe pragul prăpastiei, a ja-*

furilor, a călcărilor de legi (prin colonizarea ţării cu Jidani), *a îndepărtării dela credinţa noastră strămoşească* (prin permiterea sectelor de adventişti şi pocăiţi), *şi a birurilor care nu se mai sfârşesc.*

„Liga Apărării Naţionale Creştine", vă zice:

Inţelegeţi-vă datoria, de a veni cu toţii în jurul marelui nostru luptător de azi al cauzei naţionale care este profesorul CUZA şi este singurul care susţine ţărănimea şi muncitorimea, nu *Maniu, Mihalache, Brătianu, Lupu sau Iorga,* **cari sunt în stare de hatârul Jidovilor Marmorosch-Blank alui Bercovitz, a rabinului Tirelson sau Filderman, dacă ar cere ei, să schimbe şi numele ţării de România, în acel de Palestina, ar face-o şi pe asta, servind interesele lor.**

Facem apel şi către voi *mamelor şi soţiilor,* cari în toate timpurile aţi dat dovadă de mult simţ de iubire de ţară şi neam, ca să cereţi cu stăruinţă dela soţii şi copiii voştri cari votează, ca în cazuri de votare, *să meargă cu Cuza,* azi rămas singurul, care nu a putut fi atras în mrejile jidoveşti şi care luptă pentru desrobirea ţării din mâinele Jidovilor.

Incheiem adresându-ne către Preoţi şi Invăţători, singuri îndrumători ai ţărănimii, cari pentru un moment, aţi fost atraşi de minciunile jidoviţilor, de v'aţi îndepărtat dela Scriptură şi dela menirea voastră, de a îndruma ţărănimea şi muncitorimea *către adevăraţii luptători, pentru binele ţării şi neamului şi cari azi nu sunt alţii decât cei din Liga Apărării Naţionale Creştine,* care anume s'a înfiinţat pentru acest scop sub pre stare de jurământ şi care zice:

„Statul românesc, nu poate fi totodată şi jidănesc, şi nici condus de interesele jidoveşti, cari sunt dovedite contrarii intereselor româneşti. Deci două naţii cu totul diferite, cu aceleaşi drepturi, în cuprinsul aceluiaş stat, nu se poate: precum *nu se poate, două săbii în aceeaş teacă — două suflete în acelaş trup.*

Consiliul Ligii Apărării Naţionale Creştine a judeţului Iaşi

Incă un jidovit...

Comisiunea de Ocol pentru Improprietărire din Huedin, aceeaş care a dat prima dată dreptate Moţilor exploataţi de Evreul Tischler Mór, a încercat să facă o frumoasă operă de românizare în cel mai jidovit oraşel din ţară, care nu poate fi altul decât Huedinul. Opera a fost făcută în felul următor:

In urma defalcării şi parcelării terenului destinat pentru locuinţe în com. Huedin, Comisiunea a constatat că suprafaţa terenului expropriat, întrece cu mult satisfacerea îndreptăţiţilor localnici. In acest scop, a decis ca piaţa din acest oraşel, care este jur împrejur înconjurată de crâşme şi prăvălii jidoveşti, să fie mutată în mijlocul teritoriului de mai sus, iar pe lângă ea, să fie împroprietăriţi Români, dându-li-se astfel posibilitatea să exercite arta comerţului. Dar pentru aceasta, nu se găseau Români, cei mai mulţi dintre îndreptăţiţi fiind Evrei şi Unguri.

Astfel fiind cazul, comisiunea având în vedere că primise cu mult mai înainte cereri de prin comunele Valea-Drăganului (dela oameni cărora le luase apa casele), Rogojel, Râşca, Bociu etc. (în cari comune nu se găsesc absolut de loc terenuri potrivite pentru edificare de locuinţe), a hotărît ca din aceste comune să fie împroprietăriţi cu locuri de case, un număr de 80—90 de familii, cari nu au case şi aşezaţi în jurul locului destinat pentru piaţă.

Cum au înţeles Jidovii că piaţa se va muta, iar ei vor pierde astfel „debuşeul" pe care îl au mai ales Marţi când este târg, în urma mai multor consfătuiri intime, au ales o delegaţiune care să intervină la d-l avocat *Varna,* ca cel mai apropiat de ei, — şi să-l roage să nu-i lase muritori, de foame!

Acesta, i-a primit cu multă afabilitate, le-a ascultat doleanţele, consolându-i şi în urmă i-a asigurat că el va strica această ilegalitate... *strigătoare la cer!!!*

Nu avea nici un pretext însă, aceasta fiind o chestiune foarte delicată, fiind vorba de-o contribuţie la desvoltarea elementului naţional. D-sa n'a stat mult pe gânduri. După o lună dela împroprietărire, atacă cu apel la Comisiunea Judeţeană hotărîrea pronunţală, pretextând, că... Biserica Greco-Catolică ar fi neglijată! In cuprinsul apelului, aminţeşte însă în zeci de rânduri, *„nelămurirea"* sa, cum Comisiunea a împroprietărit Români din munţi, cari n'au locuit nicicând în Huedin, în loc ca să-l dea la celelalte naţii, cu care este populat Huedinul, adică la strănepoţii lui Moisi şi Arpad...

Nu înţelege, spune d-sa, cum acest loc se dă „străinilor", şi nu se dă... Jidovilor şi Ungurilor, cari au deajuns?!

Or, Românul este străin în ţara lui? Stupidă concepţie!...

Pentru a fi mai bine ajutat în acţiunea începută, publică un articol în gazeta jidovească „Mai-Vilag", unde, nu numai că denaturează complectamente lucrurile, dar bârfeşte Comisiunea de Ocol, despre ale cărei merite s'a vorbit la timp.

Din cauza aceasta, o face *incapabilă de a aplica legea!* Ba ajunge până acolo, că la desbaterea ce s'a ţinut la Comisiune în ziua de 16 Iulie a. c. întrebuinţează în pledoaria antinaţională totfelul de mahalagisme şi ameninţări că „mussai" să n' aprobe hotărîrea dată, că are pe urmă *de furcă* cu el!!

Să ia aminte d-l dr. Varna, că faptele d-sale nu-i pot aduce în faţa opiniei publice româneşti, decât un total dispreţ. Un asemenea om, Liga Apărării Naţionale Creştine îl excomunică.

Şi totuşi d-l Varna rămâne să fie la „Naţionalişti" un candidat la prefectura judeţului Cluj! Aceasta la Calendele greceşti!

Huedin.

V. I. Tănăsescu-Nicoleşti.

O pagină de istorie recentă. Iată cum desvălue cunoscutul autor francez *Roger Lambelin,* în cartea sa intitulată *Les Victoires d'Israël,* apărută în 1928, pag. 93, amestecul acţiunii Jidanilor în succesiunea rapidă a faptelor, petrecute în Europa către sfârşitul anului 1918: *„Când prăbuşirea frontului germano-bulgar, victoriile lui Foch şi înfrângerea trupelor austriece aduseră dezastrul general al imperiilor centrale, Jidanii, punând în mişcare elementele democratice şi socialiste, asupra cărora îşi exercitau acţiunea lor, luară în stăpânire posturile părăsite. Astfel îi văzurăm punând mâna pe putere la Buda-Pesta, la Viena, la München, etc. In acelaş timp, în care progresau, cu ajutorul finanţei internaţionale, în sferele guvernamentale şi parlamentare, ei răscoleau şi fundurile întunecoase ale democraţiei şi socialismului, gata să se amestece în mişcările populare, să se pună în fruntea revoluţiilor pentru a le orienta către interesele lui Izrael".*

*

Rugăm pe domnii abonaţi ai Revistei noastre, ca în scrisorile ce ni le trimit în legătură cu Administraţia Revistei, să menţioneze numărul abonamentului (ce se găseşte tipărit pe fişa cu adresa).

Administraţia Revistei.

Casa Pădurilor să ia măsuri!

Foc mare în Munții Apuseni — Pustiirea pădurilor de către societățile jidovești aduce distrugerea pășunelor rămase.

Primim următoarea lămurire a unui specialist:

In ziua de 28 Iulie s'a observat din comuna Răchițele un mare nor de fum, care s'a ivit din valea Drăganului; informându-mă unde este focul, am aflat, că e la un parchet care a fost exploatat de societatea forestieră română din Poeni. Tot în acea zi s'a observat un nor de fum care venea dinspre râul Someș; interesându-mă unde arde am aflat că arde un parchet exploatat de firma Groedel, în locul așa numit Pârăul roșu. Iar în ziua de 31 Iulie un mare strat de fum a acoperit comuna Răchițele precum și regiunile din prejur, dupăce imediat s'a aflat, că un foc imens este în apropierea comunei Răchițele în locul numit Fundul Munților, Valea Sacă, Stenișoara.

Incendiul care s'a deslănțuit asupra munților a făcut pagube imense, atât că a ars o parte și material lemnos de a firmei Tischler, dar pagubele cele mai mari sunt cauzate comunelor din jur, prin faptul că focul a nimicit pășunatul vitelor, arzând pământul 20-30 centimetri adânc și rămânând numai stâncă.

Cauza pentru care s'a deslănțuit aceste imense focuri este faptul că firmele culcă la pământ an de an sute de hectare de pădure, din care aleg numai inima lemnului iar restul de lemn și stratul mare de crăci și vârfuri de ale arborilor exploatați, sunt lăsate din an în an pe suprafața locurilor exploatate, fără să se țină seamă de regulamentul Silvic, care prevede că unde se fac exploatări, să fie crăcile adunate în grămezi.

Pentru ca în viitor să fie salvați munții de pustiirile focului, rugăm autoritățile silvice să ia măsuri, ca locurile unde se exploatează pădurile, crăcile și vârfurile arborilor să fie adunate în grămezi mari, fiindcă numai așa putem feri munții de focuri.

Să ne întrebăm acum, ce să facă bieții oameni de prin regiunile muntoase, unde prin legea agrară li s'au dat păduri și pășuni și în mare parte li s'au dat pășuni în păduri seculare și păduri în locuri exploatate, iar acuma când pădurile se exploatează, în loc să rămână pășune, arde și pământul prin faptul că firmele care fac exploatări nu respectă regulamentul silvic și prin faptul acesta se pregătește cea mai mare mizerie locuitorilor care se ocupă cu creșterea vitelor.

Ce-i interesează pe fiii lui Izrael că ce va face Românul care rămâne ars și pârjolit prin faptul că toate pădurile seculare le exploatează ei ajutați de oameni marcanți, iar pe altă cale rămâne în urma lor și pârjolul cel mai îngrozitor, care-i arde și firul de iarbă unde ar mai putea ține o vită pentru hrana familiei.

Domnilor dela Casa Pădurilor luați măsuri față de firmele exploatatoare care ne distrug într'un mod sistematic, că ei se vor duce încărcați de pradă după ce vor goli munții, iar noi Românii de prin munți vom rămâne aci arși și izolați, de unde vom păzi mai departe granița țării.

Răchițele.

Todor Șușman, primar.

Din necazurile dela Iclod.

Cetind articolul Domnului profesor dr. N. C. Paulescu apărut în nr. 20 din 15 August 1928 al acestei reviste, — despre desfrâul Jidanilor — trebue să relevez o altă lature a imoralității iudaice, pentru exploatarea fără milă a celor sortiți de cruda necesitate, ca să stea în slujba Jidanilor.

Poporul din Iclod, sărăcit, amărît și alcoolizat prin crâșmele jidovești, în cari și sâmbăta se vinde alcoolul ucigător, — când de altcum (dar exclusiv numai sâmbăta) este repaos duminical(!) dupăce nu are posibilitatea nici a celui mai modest traiu, ia drumul pribegiei spre București. Cu duiumul se duc în toată vremea, ca să-și câștige pâinea de toate zilele și să-și astupe necazurile prin banii câstigați acolo cu servitul.

Cei ce ajung pela stăpâni creștini și cinstiți, prin hărnicia și istețimea, ce de altcum nu li se poate contesta, încap la un traiu mai omenesc; tot așa și pela hoteluri, unde personalul de serviciu este în mare parte de pela Iclod.

Vai însă de capul acelora, cari trebue să intre în slujba Jidanilor. Se jeluesc cei ce au pățit-o deja, că ademeniți de făgăduieli de plată mare au servit o vreme oarecare, apoi au fost dați afară din slujbă sub diferite motive, fără ca să li se plătească vre-un ban, ce fac mii de Lei pentru acești bieți servitori.

Aceste cazuri nu sunt izolate, ci sistematic se practică de iscusitul neam în arta falimentului, care știe o mie și una de căi, prin cari să poată fura chiar nepedepsit banul muncit al goimului prost.

Dintre multele cazuri, cari te revoltă nu atât prin obrăznica și criminalitatea iudaică, ce sunt lucruri ordinare și de toate zilele, ci prin nepăsarea autorităților, cari nu vreau sau nu pot (?!) da ocrotire iloților nefericiți și păgubiți prin tertipuri semitice, numai unul voiu aminti, spre a se vedea până la ce grad al crimei merge impertinența jidovească în răpirea fără milă a roadei ostenelii bieților Români servitori ai lor.

Țăranul din Iclod *Florea Spătaru* are o familie de în total 9 membri; copiii toți sunt dela 16 ani în jos. Este sărac, numai cu o casă în care se adăpostește familia numeroasă, avizată la câștigul lui. Și această căsuță nu este nici chiar tincuită din pricina că nu are din ce. De prezent este păstor la vitele sătenilor.

Acest Român necăjit, ca să poată astupa cu o bucată de pâine gura copilașilor săi, s'a dus pe drumul Bucureștilor în toamna anului trecut și s'a făcut slugă cu copiii săi doi mai mărișori la domnii (Jidanii) din București.

Copilul Nicolae, de 13 ani, a fost dat în serviciu la Jidanul *Carol Brucker*, comerciant în Calea Rahovei 20. După un timp oarecare de serviciu, acest copilaș plăpând, blând și debil, — în loc ca să i se dea plata cuvenită după timpul servit, — a fost dat afară din serviciu și dat pe mâna poliției pe motiv că a furat suma de 8000 Lei din casa stăpânului jidan. Metoda jidovească și tâlhărească: hoțul de păgubaș!

Dar culmea se atinge prin măsurile ce le ia Jidanul, ca să șantajeze pe tatăl copilului, — reîntors la vatră pentru necazuri familiare ca să-l jefuiască pe acest om lipit pământului de sărac, — pe lângă salarul reținut dela copil, — și de suma de 8000 Lei, ce afirma că i s'au furat prin copil.

In ziua de 19 Decemvrie 1927 trimite telegrama:

„*Flore Spătaru Iclod. — Nicolae arestat pentru furt, vino urgent București, adu 8000 lei. Brucker.*"

Bietul tată zăpăcit, neștiind de unde și cum a furat copilul, — ce părea dela început de neînchipuit, — în ruptul capului umblă după bani, ca să meargă la București.

Intre timp primește următoarea epistolă, ce este tipul model al scrisoarei de șantaj murdar. Iată-o:

„București 23 Decembrie 1927. — Domnule Florea. — Precum ști mi-ai

dat în serviciu pe băiatul Dtale, mi-ai garantat pentru cinstea lui, au fost martori pentru această declaraţie încă două persoane, acum îţi fac cunoscut că băiatul Dtale mi-a furat 8000 (opt mii) Lei şi i-a dat fiicei Dtale, şi acuma el se află arestat, a recunoscut furtul, mi-a dat şi o declaraţie scrisă. Mai a făcut reclamaţie şi frizerul Dl Veiss unde a fost în serviciu că i-a furat mai multe lucruri şi are şi el dovădă scrisă. — Acum, dacă vrei săi scapi pe băiatul Dtale mai repede din puşcărie, vino la Bucureşti şi aranjează cu mine lucrurile şi atunci o să ţi-l eliberez. Sau trimite banii prin vreuna din rudele Dtale, altfel îţi fac cunoscut că nu voiu face nici o cruţare ca să vă fac să înţelegeţi ce înseamnă să furi. Te previn că dacă n'o să te grăbeşti cu aranjarea acestui furt, mai am şi o altă cale de a te aduce pe Dta, căci cred că şti că cumnata mea te cunoaşte dela Ana şi Iulian şi nici Dta nu eşti prea cinstit, însă atâta timp cât nu ne-a furat pe noi, nu ne pri ea. — Dacă vrei să fi liniştit de sărbători şi să stai printre ai Dtale, grăbeşte, căci altfel cred că sărbătorile n'o să le faci acasă. După ce a predat banii fetei Dtale ea a fugit din serviciu şi e pusă în urmărire, cred că şi ea e acasă la Dta. Carol Brucker."

Omul ştiindu-se curat de toate afirmările calomnioase din epistola Jidanului, după sărbătorile Crăciunului pentru spese de călătorie primeşte bani dela banca populară, pleacă la Bucureşti, ca să vadă ce e adevărat din toată treaba. Acolo află pe copilul său torturat şi bătut până la sânge, de Jidan; copilul însă cercetat şi interogat cu cea mai mare severitate de poliţie; a fost aflat nevinovat. Nu a fost nimica adevărat din câte afirmase Jidanul în epistola de şantajare.

Criminalul de Jidan pentru a şantaja pe părintele copilului minţeşte fără ruşinare, că „băiatul a recunoscut furtul, mi-a dat şi o declaraţie scrisă." Toată epistola este de altcum ţinută într'un ton obraznic, caracteristic rassei semite şi compoartă toate notele unui şantaj.

Bietul om îşi ia copilul, în care de abia se mai ţinea sufletul şi vine cu el acasă; se lasă de pagubă, uită toate, bine că n'a pierit copilul. Ne va ajuta Dumnezeu, zice şi suspină el, şi de bucurie şi de durere.

Iar Jidanul, al cărui şantaj de astă dată n'a reuşit, suflă în pălmi şi se bucură că a mântuit cel puţin pentru buzunarul său ce s'a putut: suma ce s'ar fi căzut să se dea copilului pe timpul servit. Poate, că pentru viitor va fi mai iscusit şi din vreme se va îngriji ca să dea probe fictive şi dovezi pentru a băga la închisoare pe goimii proşti, servitori de pomană şi adecă pentru a câştiga bani cu tâlhărie depe spinarea celor necăjiţi.

Până când însă îi vom răbda?!

Iclod (jud. Someş).

I. S. Someşan.

Indrăzneală jidovească.

Aducem la cunoştinţa publică următorul fapt petrecut în judeţul Muscel, aşa cum îl istoriseşte ziarul „Idealul Nostru", ce apare la Câmpu-Lung sub conducerea Dlui Gh. Chiţulescu. Ne întrebăm, cum s'a putut găsi un preot creştin, care prin participarea sa a devenit complice la un act de natură să jignească adânc sentimentul religios, pe care el are misiunea duhovnicească să-l apere, să-l cultive şi să-l întărească? Preotul Andreescu are cuvântul. Dacă tace înseamnă că este vinovat, şi dacă este vinovat nu merită să mai poarte haina preoţească. Părinte Andreescu, ne datorezi răspuns clar şi făţiş nouă dela „Infrăţirea Românească" Cluj, str. Bob No. 7. Iată faptul, iubiţi cititori:

„Scandalul din Schitu-Goleşti judeţul Muscel

Un Evreu naş la un copil creştin

Intr'o Duminică, din luna trecută, la Schitu-Goleşti s'a petrecut un fapt, prin care, s'a adus o gravă insultă populaţiei creştine din acea comună.

D-l Jean Beligrădeanu, proprietarul minei de cărbuni cu acelaş nume din Schitu Goleşti, a botezat copilul locuitorului Nicolae Vanghelidi, creştin ortodox, în asistenţa câtorva credincioşi. Taina sf. botez a fost săvârşită de preotul I. Andreescu.

D-l Beligrădeanu, *Evreu*, şi-a îndeplinit toate atribuţiunile de naş după prescripţiile canonice ortodoxe, afară de confirmarea lepădării de satana, unde, în locul naşului a răspuns dascălul Brănescu.

Se ştie, naşul este garanţia că noul botezat va fi un bun creştin. Canoanele opresc de a fi naş chiar pe un catolic sau protestant.

Fapta aceasta fără precedent a revoltat adânc populaţia comunelor Schitu Goleşti şi Poenari.

Noi, în faţa acestui caz, ne permitem deocamdată să credem că la mijloc poate fi o eroare, d. Beligrădeanu fiind botezat între timp, căci nu putem admite ca d-sa care şi-a făurit o frumoasă avere în acest judeţ, să aibă curajul a insulta populaţia de baştină în tot ce are ea mai sfânt: credinţa strămoşească.

D-l Beligrădeanu este dator să dea relaţiunile cuvenite.

Const. Râureanu"

Scrisoare deschisă d-lui Hossu, Director Regional C. F. R. Cluj

Scandalul unui impiegat C. F. R. în staţia Sângeorz-Băi, jud. Năsăud. — Impiegat beat şi bătăuş în serviciu, care sparge geamuri şi insultă călătorii.

Domnule Director Regional!

Despre cele întâmplate mie şi soţiei mele în staţia Sângeorz-băi şi arătate mai jos în prezenta scrisoare, am făcut la 23 Iulie a. c. serviciului de sub conducerea Domniei Voastre cuvenitul denunţ, ce s'a înregistrat sub No. M. 1. 1056/928. şi M. 10. 4919/928. Cum însă după informaţiile ce le am, domnul din chestie, prin intervenţii, încearcă o muşamalizare, mă adresez Dv. pe această cale.

Venind dela băi cu soţia şi copila, în seara zilei de 22 Iulie la ora 9 şi 20 minute am sosit în gară. Când impiegatul Epurean Valentin a strigat „la bilete" soţia a plecat să scoată bilete. Nefiind însă călătorii la geam, pe când a sosit soţia, geamul era închis şi atunci a bătut uşor zicând: „rog un bilet şi jumătate clasa doua." Drept răspuns s'a pomenit cu o izbitură puternică în geamul dela Cassă şi cu bucăţi de sticle în obraz şi piept şi c'un glas dur care zicea: „ce dracul nu stai aici dacă îţi trebue bilet", „nu mă doare capul ori cine eşti;" pe urmă s'a închis geamul fără să i se dea bilet soţiei mele. Observ, că acestea s'au întâmplat la ora 10 fără 5 minute, iar trenul soseşte la 10 şi 22 minute şi faţă de soţia în stare gravidă. Soţia bruscată şi insultată s'a speriat, a isbucnit în plâns şi mi-a comunicat ce i s'a întâmplat. Toată lumea dela gară care a fost martoră la scena aranjată de impiegat, era scandalizată şi adânc revoltată.

Am mers atunci în biroul impiegatului, pe uşa ce era larg deschisă,

unde domnul impiegat tulbure de beutură şi cu ochii însângeraţi stătea cu capul răzimaţ în palme şi cu coatele pe masă. Am salutat şi m'am prezentat nebănuind nimic rău, dar încă înainte de a fi arătat de ce am venit, impiegatul sbieră: „eşi afară“ apoi sări dela masă ca o fiară şi răcni „marş afară“ împingându-mă spre uşă el, soţie şi acari, în plus că el a ridicat şi un scaun să mă lovească. Zadarnice au fost intervenţiile soţiei sale, că impiegatul turtă de beat răcnea ca un furios şi scandalul creştea aşa că pentru evitarea unei nenorociri ce putea uşor să se întâmple am fost silit a pleca cu maşina, neaşteptând trenul. După plecarea noastră scandalul s'a continuat cu nişte ţărani, impiegatul înferbântat de beutură era în largul său şi nu se putea astâmpăra.

Soţia mea din cauza acestei bruscări nemaipomenite şi scandal, s'a înbolnăvit în aşa mod că am fost silit a o transporta la Clinică în Cluj unde se află şi de prezent.

Toate celea descrise mai sus se dovedesc prin 6 martori cari au fost de faţă şi cari toţi au văzut bine starea de beţie în grad mare a impiegatului, în plus că însaşi soţia lui l-a demascat că-i beat adresându-mi-se mie: „Dle lăsaţi-l că-i beat, nu ştie ce face.“

Denunţ şi pe această cale Domniei Voastre pe această brută care se numeşte Epurean Valentin şi este impiegat în serviciul Căilor Ferate Române, şi îl denunţ opiniei publice, spre a se şti cum înţelege a-şi îndeplini serviciul un slujbaş al Căilor Ferate într'o staţiune balneară.

Domnule Director Regional! Fapta impiegatului Epurean este de o gravitate excepţională; este dovada inculturii sale profesionale şi sufleteşti. Dacă acest impiegat comite atari fapte faţă de o Doamnă de advocat — gravidă — şi apucă de piept şi ridică scaun asupra unui advocat corespondent C. F. R., atunci, vă întreb Dle Director, cum se poartă acest om cu alţi călători d. ex. negustori, ţărani sau muncitori?

In numele soţiei mele bruscată şi îmbolnăvită în urma acestui fapt, în numele meu ca advocat şi ca avocat — corespondent C. F. R. Vă cer Dle Director satisfacţie pentru cazul dela Sângeorz-băi. Şi aceasta satisfacţie nu mi-o puteţi da Dle Director Regional decât prin darea în judecata comisiei disciplinare a impiegatului — sălbatec Epurean, pentru beţie în serviciu, insultă gravă faţă de călători, bătaie, ameninţare periculoasă şi scandal public şi ca consecinţa legală a acestor abateri grave dela serviciu, prin îndepărtarea lui din serviciul Căilor Ferate Române, pentru cari un astfel de element este o pată şi ruşine!

Rodna, la 6 August 1928.

Cu distinsă stimă:
Dr. Iosif Tăpălagă, advocat,
advocat-corespondent C. F. R

Prefectul judeţului Fălciu insultă neamul şi biserica

Am rămas uimiţi, cetind artcolul **„Mulţumire publică“** apărut în ziarul **„Deşteptarea“** No. 15 din 5 August 1928, ce apare în oraşul Huşi, Str. Castorian No. 15.

Jidanul A. Rohrlich aduce **„mulţumire publică“** prefectului Panaite Lupu, fratele Ministrului Muncii, pentrucă, a permis meseriaşilor jidani să lucreze, Dumineca. Prin această permisiune, numitul prefect calcă în loc să păzească *legea „Repausului Duminecal“, şi insultă Biserica şi pe noi creştinii.*

Reproducem în întregime acest articol şi supunem judecăţii publice fapta nesocotită şi neromânească a prefectului din judeţul Fălciu, Panaite Lupu.

„Mulţumire publică

Intr'o seară de Vineri spre Sabăş, când Jidanii îşi aprind luminile, se împărţia pe străzi uimitoarea *„mulţumire publică“* a meseriaşilor jidani:

„Subsemnatul, A. Rohrlich din „Huşi, *aduc în numele meseriaşilor „evrei mulţumiri deosebite D lui Pa- „naite Lupu, prefectul judeţului Făl- „ciu, pentru deosebita solicit tudine „cu care a tratat cererea meseriaşilor „evrei depusă de mine, de a le per- „mite să lucreze Dumineca,* dânşii „care după religia mozaică sunt „opriţi a lucra Sâmbăta şi trebuind „să repauzeze două zile pe săptă- „mână, nu-şi puteau câştiga existenţa.

„In afară de sărbătorile naţionale, „care vor fi respectate şi de mese- „riaşii evrei, ca buni cetăţeni ai ţării, „ei vor putea în viitor lucra Dumi- „neca, ceea ce va fi şi în folosul „economiei naţionale, putând pro- „duce mai mult ca până în prezent. „Declar că am fost sigur de reuşită „la predarea cererii meseriaşilor evrei, „D-lui Prefect, pentru că am cu- „noscut bunele intenţii ale d-sale, *„căci e doară fratele d-lui Dr. Lupu, „Ministrul Muncii, care a tratat atât „de obiectiv şi just chestia evreească „în parlamentul ţării, pentru care „fapt şi-a asigurat recunoştinţa în- „tregii populaţiuni evreeşti conştiente. „Aduc totodată deosebite mulţumiri „şi D-lor Senator Cosma, deputat „Prancu şi Inspectorului dela Minis- „terul Muncii, d-lui Enciu, pentru „interesul ce l-au arătat cauzei me- „seriaşilor evrei“.*

Această *„mulţumire publică“* uimitoare prin monstruozitatea obiectului ei şi a jignirii ce aduce sentimentelor noastre de stăpânitori ai acestui pământ, nici n'ar trebui comentată căci te face să-ţi îngheţe sângele în vine, văzând halul în care politicianii noştri ordinari şi submediocri au adus această ţară. Dar, în sfârşit te întrebi:

1. Aceasta a fost străduinţa „ţărăniştilor“ — lupişti, ca să lupte pentru interesele Jidovimii? Ţăranii să judece, pentrucă le-am spus-o de mult şi nu ne-au crezut.

2. Ce ne facem cu legea repausului Duminical sancţionată prin parlamentul ţării?.

3. Poate suferi sentimentul nostru naţional şi religios ca Duminica să fie încălcată făţiş de Jidani cu concursul autorităţilor noastre superioare?

4. In fine, meseriaşul român-creştin poate oare răbda acest regim de favoare pentru Jidani?

5. Şi la urma urmei de unde şi până unde sufere industria noastră naţională românească prin faptul că meseriaşii jidani au două zile de repaos, una impusă de religia lor pe care nu o pot călca, şi una de legile ţării noastre *pe care o pot călca ori când cu binevoitorul concurs al pezevenghilor politiciani?* De altfel mulţumim lui A. Rohrlich că ne-a pus în posesia unui document de cea mare importanţă pentru noi spre a-l arăta ţărănimii prostită de *„oamenii lui Lupu“.*

Perditor“.

Ca încheere adăogăm: *In România legile sancţionate, trebuesc executate, nu discutate. Acel individ, sau popor, căruia nu-i convin legiuirile noastre, să părăsească ţara fără amânare. Iar slujbaşii,* — plătiţi din contribuţia cetăţeanului roman, chemaţi să respecte şi să aplice corect şi conştienţios legile existente — *care calcă legile,* **trebuesc destituiţi şi pedepsiţi** *cu asprime pentru călcarea jurământului depus:* **„că va respecta şi aplica legile ţării“.**

Totodată întrebăm pe I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei dacă nu înţelege să intervină imediat pentru anularea permisiei date de un prefect

inconştient, care în loc să apere, cum are datoria, caracterul creştin al statului român, îl denaturează şi ne insultă credinţa strămoşească permiţând Jidanilor, în mod oficial, să lucreze Dumineca.

Să-ţi fie ruşine prefect jidovit, demn de dispreţul tuturor creştinilor.

Cerem Mitropoliei Moldovei să intervină fără zăbavă pentru respectarea *„Repausului Duminecal“*.

„Infrăţirea Românească.

Aniversarea a 10 ani dela înfiinţarea Legiunii Române din Italia.

In 15 August 1928 s'a ţinut în aula Universităţii din Cluj, congresul foştilor voluntari români din Italia sub preşedinţia Dlui prof. univ. dela Bucureşti Simeon Mândrescu.

Guvernul n'a dat nici un fel de reducere pe căile ferate foştilor voluntari din Italia, atunci când pentru credincioşii maghiari ai bisericii Unitare, cari au avut un congres, li s'a acordat 50% reducere pe calea ferată română. Ba, ce e mai mult autorităţile din Cluj, au împedecat întrarea în oraş, a voluntarilor ţărani care au venit pe jos.

Partea de jos a aulei era, bine populată de congresişti. Dl Prof. Simion Mândrescu a deschis congresul, arătând istoricul Legiunii şi tot concursul primit dela Guvernul şi dela Poporul Italian; salută pe cei prezenţi şi stabileşte că Legiunea foştilor voluntari din Italia are datoria să repare anumitele greşeli făcute cu ştiinţă, sau fără ştiinţă, de guvernele române faţă de Poporul şi faţă de guvernul Italian.

Secretarul de şedinţă Dr. Virgil Stan, citeşte telegramele ce urmează să fie trimise Inaltei Regenţe, M. S. Regelui Italiei Prim-ministrului italian Dlui Benito Mussolini, fostului Ministru Orlando şi Mareşalului Badoglio.

Secretarul de şedinţă Dr. Stan face un istoric al Legiunii şi relevă activitatea Dlui Simeon Mândrescu pentru organizarea *Legiunii române din Italia.*

Congresul este salutat de Dl Prof. italian Bartoli şi Dl Maior Turini, fostul comandant al lagărului de prisonieri din Citta-Ducale; de un student italian, de Dr. Valer Pop în numele Uniunii foştilor Voluntari: Dl Claudiu Popescu şi Dr. Ion Rişca spun amintiri din timpul organizaţiei Legiunii. Cel din urmă este chemat la cuvânt, Dl Ştefan Peneş, care în numele foştilor gardişti salută congresul, căruia îi aminteşte că foştii voluntari au datoria să lupte şi acum în timp de pace, ca în ţara românească, Românul să fie stăpân şi pe comerţ, pe industrie şi pe finanţe, căci altfel vom fi robi — noi Românii, în România Mare.

După masă la orele 4 se continuă congresul. — Se alege comitetul de conducere în frunte cu Dl Simeon Mândrescu prof. univ. ca preşedinte.

Se vorbeşte despre organizarea Legiunii foştilor voluntari italieni, ca organizaţie aparte — pe comune, pe judeţe şi pe întreaga ţară.

Se va căuta să se apere nedreptăţile comise în legătură cu reforma agrară, — dar numai după ce orgazaţiunile vor fi terminate.

Se vor face toate preparativele pentru scoaterea unei gazete zilnice a Legiunii, neînregimentată vreunui partid politic, adunându-se abonamente şi fonduri pentru ca apariţia ziarului să fie asigurată. Se vorbeşte despre proximul congres, care se va ţine anul viitor la Timişoara.

Legiunea foştilor voluntari italieni, va fi reprezentată printr'o delegaţie la Serbările de aniversare, ce se vor ţine la 1 Dec. 1928 la Alba-Iulia.

Congresul se închide.

Constatări. Contrar nădejdilor ce nutream, că toţi foştii voluntari din Rusia, Italia, Franţa şi foştii gardişti formează o singură organizaţie puternică, care organizaţie urma să se desăvârşească, pentru a apăra drepturile foştilor voluntari de toate categoriile amintite, vedem spre durerea noastră, că se lucrează pentru o organizare separată — cu statute şi gazetă separată.

„Infrăţirea Românească“ nu se poate bucura de acţiunea izolată a foştilor voluntari din Italia, pentrucă ştie că:

„Unde-i unul nu-i putere la nevoi
şi la durere;
Unde-s doi puterea creşte şi duşmanul nu sporeşte“!

Cronicar.

Toţi acei domni abonaţi la Revista noastră, cari nu doresc ca numele lor să fie publicat la Poşta Administraţiei, printre acei abonaţi cari şi-au achitat abonamentul, sunt rugaţi să binevoiască a ne comunica aceasta şi noi le vom satisface această dorinţă confirmându-le plata prin chitanţă şi carte postală adresată personal.

Administraţia Revistei

Un glas dela ţară!

Cu cea mai mare speranţă şi însufleţire am aşteptat toată suflarea românească întregirea Daco-României pentru care au luptat atâtea generaţii dela moartea Voivodului Gelu până în zilele noastre.

Aşteptam lege, cinste şi omenie; muncă asiduă pe toate terenele, cultural, social, economic, sanitar; înstăpânirea Românilor pe toate averile ţării, pentru care s'a vărsat atâta sânge românesc şi creştinesc; acapararea comerţului şi industriei de Români şi treptat românizarea oraşelor din ţara noastră, — nici într'un oraş din ţară nu aflăm 10—15 comercianţi şi industriaşi români.

Şi ce-am văzut de zece ani? Politicianismul scârbos şi venal a dat drumul la toate lipitorile din ţările vecine, să se aşeze la noi, ca prin corupţie să ne acapareze toate avuţiile, iar prin recunoaşterea sectelor baptiste etc., să ne distrugă credinţa şi legea care ne-a fost întotdeauna arma cea mai puternică de-a înfrânge toate vitregiile, cari au trecut peste tot cuprinsul locuit de Români. Până astăzi nici un guvern nu a lucrat româneşte, ci buzunăreşte. Ţărănimea a lăsat-o neorganizată în ştirea Domnului, ca să-i sugă tot câştigul Jidovimea şi jidoviţii. Câtă scârbă ne produce aceasta când vedem că chiar şi literatura ne-o demoralizează Jidanii fără nici un scrupul, atunci când ei au ajuns dictatori în mult iubita noastră ţară. Nici un partid nu s'a interesat de binele obştesc ci numai de partizani şi partid. Şi' oare să ne mai mirăm de aceasta, şi să mai aşteptăm dela ei vr'un bine, când din toate partidele sunt oameni, ce-şi dau aureola de conducători şi s'au jidovit, primind a fi membri la Banca Marmorosch Blank, care ne gâtue întreagă avuţia naţională, şi are scopul precis, de a ne distruge credinţa, legea şi neamul, ca astfel să ne stăpânească Jidovimea.

Să ştie toţi aceştia că cuţitul ne-a ajuns la os şi nu mai putem suporta tot jaful ce se face pe toate terenele în scumpa noastră Românie. Dar vedem că nu numai înainte, dar chiar şi după război, conducători de-ai Saşilor, experţi pe toate terenele, cutreieră satele lor, ţinând prelegeri din toate ramurile economiei, până chiar şi bucătăria la femei, luând contact încontinu cu poporul lor. Dar partidele noastre, ce-au făcut? Absolut nimic decât au devenit venale, înfrăţindu-se cu exploatatorii, Jidanii, de-a face peste noapte milioane pe spatele ţărănimii Române. La alegeri a minţit-o obraznic, numai să pri-

mească voturi, iar în urmă nici călcâele nu le-a mai văzut nimeni. Să o ştie domnii noştri că prin procedura aceasta nu i-a destrăbălat precum le-a fost ţinta, ci i-a făcut mai conştienţi de sine, şi la un signal creştin şi adevărat românesc vor curăţi ţara noastră de venali şi lipitori pe cum s'a curăţit şi grajdul lui Augias.

Să o ia la cunoştinţă cu toată seriozitatea, deoarece voim cu toate puterile noastre sufleteşti şi trupeşti, să fie ţara a noastră, a Românilor, creştină şi românească cu întreaga ei avuţie.

I. T.

jud Târnava-mare

In atenţia dlui Senator al Moţilor, Dr. Amos Francu.

Primim:

Stimate Domnule Director,

In preţioasa revistă Infrăţirea Românească, ce apare sub conducerea D-v. au avut loc totdeauna durerile Moţilor; unde Dv. prin cuvinte temeinice aţi apărat cauza Moţilor dovedind opiniei publice nedreptăţile făcute Moţilor cu Reforma Agrară, pentru care muncă nu suntem în stare să vă mulţămim. Dar veţi rămâne pururea în sufletele noastre şi minunatele articole publicate în Revista Infrăţirea Românească vor trezi pentru totdeauna, în inima Moţilor, recunoştinţă.

Rugându-vă şi de data aceasta să daţi loc în coloanele revistei, următoarei scrisori, vă rog să primiţi mulţămirile Moţilor:

Un nou Geşeft pentru Tischler Mor, din averea Statului Român.

La şapte-opt kilometri departe de comuna Răchiţele se întind Munţii Apuseni, care se ţin de judeţul Bihor. Aceşti munţi în întindere de zeci de mii de hectare au format proprietatea Episcopiei greco catolice din Oradea-Mare, care avere a fost administrată de Centrala Domeniului Episcopesc din Beiuş, în frunte cu marele Român, Director Marian. Această proprietate, aşi putea să spun, că era a tuturor Românilor, prin faptul că sutele de hectare de păduri care se da în exploatare de către Dl Director Marian se da în mare parte Românilor. Iar venitele ce incurgeau din această bogăţie a naturii au fost în mare parte date ca ajutor şcolarilor români, care învaţă la Vestitul Seminar din Beiuş, care Seminar s'a ridicat acum 100 de ani, de către credinciosul şi binefăcătorul Episcop Vulcan.

Din aceste păduri subsemnatul cu mai mulţi Români, asociaţi am cumpărat o mare cantitate de lemne uscate şi căzături de vânt, prin contract încheiat la 5/IX 1919, cu nemuritorul Episcop Dumitru Radu, care a căzut victimă în senatul român, răpus de către mâna mârşavă jidovească.

Iar la urmă am putut cumpăra o altă cantitate de pădure, cu contract încheiat la 23/VI 1923, lucrând până la expirarea contractului, unde subsemnatul am croit drumuri şi am făcut nenumărate poduri, cu scopul că dupăce vom transporta lemnele rupte şi uscate, vom primi şi stocul de pădure bună, pe lângă preţurile stabilite de experţii Domeniului.

Să vedem cine este, dupăcum se simte, moştenitorul acestei păduri şi al averii Episcopiei din Oradea-Mare. Este, dupăcum se vede, jupânul Tischler Mor. Se vede că el este Orfanul de Răsboiu al Ţării Româneşti, el este neobositul luptător din Garda Naţională dela 1918, el este orfanul celor arşi pe rug la Beliş, el este vestitul voluntar care a luptat la Mărăşeşti şi Tisa pentru întregirea Neamului Românesc.

Pentru acest puturos Jidan s'au dat codri Munţitor Apuseni, de i-a prefăcut în ruină şi pârjol, şi dupăce a răpit zeci de mii de jugere de păduri din jurul satelor Răchiţele şi Rogojel, pe care le-a exploatat în mod fraudulos.

Trecem acum la altă pradă care-l aşteaptă, din averea Statului Român, la o avere naţională a judeţului Bihor.

Cum ajunge jupânul la pădurile Episcopiei gr. cat. din Oradea-mare, azi a statului Român, vreau prin scrisul meu de ţăran Moţ, cu patru clase primare, să arăt pe scurt. Şi anume: făcându-se exproprierea întinderilor de păduri, care până la anul 1924 au format proprietatea Episcopiei din Oradea-mare, aducându-se hotărîri definitive, o mică parte de păduri din această proprietate a rămas Domeniului Episcopesc, loc destinat pentru Stâna de Vale, iar o mică parte a trecut ca pădure comunală pentru comunile din jurul Beiuşului, iar o mare parte cu păduri de molid şi brad a rămas în proprietatea statului, între care se cuprinde şi pădurea din locurile numite Valea arsă, Valea firii, cari păduri subsemnatul le-am curăţit de toate lemnele rupte şi uscate, până la anul 1924.

Dela anul 1924 m'am mai interesat despre această pădure ştiind că numai prin comuna noastră se poate transporta, dar ni s'a spus că pădurea formează proprietatea Statului şi că nu se vinde, iar în toamna anului 1927, s'a vândut din această pădure, pe o întindere de circa 600 jugere, lemnele uscate şi căzute; şi cu durere ţin să spun că am aflat că cumpărătorul acestor lemne este dl Mauriciu, directorul de conducere alui Tischler Mor.

Iar în luna August a. c. am aflat din isvor sigur, că asupra celor 6—700 de jugere de pădure seculară molid care este numai la 7—8 kilometri de comuna noastră, se întocmeşte un plan de exploatare, care pădure în curând se va vinde de către Casa Pădurilor. După informaţiunile pe care le-am aflu că jupânul ar fi în terminare cu exploatarea pădurii din valea arsă, din proprietatea lui Gh. Banfi şi se spune, precum se poate crede, că jupânul ajutat fiind de persoane marcante din diferite partide ar fi şi spus că aceste păduri deja sunt ale lui, şi că el şi la ordinul lui se face şi planul de exploatare a acestei păduri, lucru care se poate crede, fără să ne gândim mult, văzând trecutul cu pădurile Moţilor, care au căzut pradă în crematorul jupânilor Galiţieni.

Dar aflând despre aceasta ne mai pomenită îndrăzneală a jupânului, rog călduros Casa Pădurilor şi în special pe Domnul Director dela Regiunea Silvică din Sighetul-Marmaţiei, precum şi pe Domnii, dela Casa Pădurilor din Bucureşti, să fie aşa de patrioţi şi de buni Români, şi să considere mai mult o comună ca Răchiţele cu 4—5 mii de suflete pur Români, care în vârful muntelui trăiesc numai din lucratul lemnului, decât pe un puturos Jidan ca Tischler Mor care până în prezent a exploatat zeci de mii de jugere de păduri, prin ce a ruinat şi a îmbrăcat în zdrenţe zeci de mii de Moţi.

O astfel de faptă, dacă s'ar întâmpla ca jupânul să fie moştenitorul pădurilor Episcopeşti şi ale Statului Român, s'ar scandaliza Ţara întreagă, şi am credinţa că Domnii în ale căror mâni sunt încredinţate astfel de treburi, vor simţi că nu pentru aceea s'au expropriat pădurile Episcopiei din Oradea-Mare ca să se deie jupânului Tischler, ci pentru ca să fie ajutaţi Românii. Am fi de râsul lumii când s'ar comite astfel de fapte.

Incât priveşte pentru Tischler, noi cei din Răchiţele, văzând viclenia jupânului şi văzând totodată şi mi-

zeria care ne amenință dacă scăpăm pădurea, ne vom solidariza și vom răspunde Jidanului, dar nu pe placul lui, arătându-i că noi avem și răbdare mare, dar răsbunarea va fi mai mare.

Știu că Jidanul are multe milioane și multe persoane marcante care-l ajută în mod mișelesc. Dar și noi Moții avem sprijinul bunilor Români care țin mai presus de toate viitorul neamului decât interesele jidovești.

Răchițele, la 20 August 1928.

Șușman Todor
primar

Dela organizațiile arcășești din Bucovina

Comunicat arcășesc.

Societățile arcășești din Bucovina și din celelalte părți ale țării, întrunite în congres în ziua de 30 Iunie a. c. în Cernăuți pentru a desbate asupra felului de organizare și de propagandă culturală și sportivă prevăzut în noul Statut tip elaborat în deplină înțelegere de către delegații amânduror centre arcășești, — au luat următoarele

Hotărîri:

1. Aprobă cu mici modificări noul Statut tip al cărui proect a fost trimis spre studiere tuturor societăților arcășești. Statutul aprobat de congres prevede:

A) *Organizarea internă* a societăților arcășești în trei grupe: a) Corpul arcașilor, b) Grupa gospodarilor și c) Grupa gospodinelor și fetelor, putând însă funcționa numai Corpul arcașilor dacă celelalte grupe nu pot lua ființă.

B) *Organizarea externă* în: a) Comitete arcășești județene compuse din delegații societăților arcășești din județ și având un Birou permanent cu sediul stabil în capitala județului; b) Comitet arcășesc central compus din delegațiile birourilor județene, doi delegați de drept ai societății studențești „Dacia" din Cernăuți și din doi delegați de drept ai societății sportive „Dragoș Vodă" din Cernăuți. Comitetul arcășesc central va mai putea coopta ca membri și alte persoane al căror număr nu va fi mai mare decât o cincime din numărul celorlalți membri din comitet. Comitetul arcășesc central va avea un Birou permanent cu sediul stabil în Cernăuți.

2. Societățile arcășești având la bază principii pur culturale și sportive exclud din sânul lor orișice tendințe politice și vor lua măsuri pentru înlăturarea acelora dintre membri cari vor cerca să atragă societățile arcășești în luptele politice.

3. Până la constituirea definitivă a comitetului arcășesc central, delegații de până acuma ai fostelor centre arcășești vor pregăti și conduce lucrările de organizare a societăților arcășești în baza noului Statut tip și vor griji de redactarea și tipărirea Statutului și Regulamentului arcășesc.

4. Societățile arcășești vor purta grijă de înființarea birourilor arcășești județene cari apoi vor constitui comitetul arcășesc central.

5. Pentru orice lămurire este a se adresa la: *Biroul comitetului arcășesc central, Cernăuți, str. Regele Ferdinand No. 2.*

Pentru biroul comitetului arc. central:

Octav. Danileanu **Val. Dugan**

Copie

Onoratei societăți arcășești ....

....

Fraților! M'am ținut de cuvânt și nu v'am părăsit nici o clipă până la urmă.

In ziua de 30 Iunie 1928, „Congresul societăților arcășești" ținut la Cernăuți, a aprobat cu mici schimbări și adaosuri *„Statutul arcășesc"* adică temelia de organizare a societăților arcășești. Proiectul acelui statut îl aveți și Dv. și cuprinde *Partea I:* Organizarea internă, *Partea II:* Organizarea externă și *Partea III:* Dispozițiuni finale.

Statutul aprobat și regulamentul statutului se vor tipări curând și ar fi bine să veniți în ajutor la tipar, procurând pentru fiecare membru câte un exemplar și trimițând *chiar acum* jumătate din bani pe adresa: „Biroul Comitetului arcășesc central" în Cernăuți, str. Regele Ferdinand No. 2, unde se capătă orice informații de organizare.

Un exemplar va costa probabil 10 lei.

Fraților! Știu, că cu mare nerăbdare ați așteptat cuvântul meu.

Centrul arcășesc Dacian și cel Dornean, la cari au colaborat conducători și delegați din diferite societăți arcășești, culturale și studențești, aceste centre, ale căror merite pentru societățile arcășești și pentru înfrățirea Românilor de pretutindeni trebuesc recunoscute, aceste centre nu mai există.

Acum este „Organizarea externă" a societății, care le regulează toate. *Cetiți în gazete „Comunicatul arcășesc" dela congres.*

In această organizare, societățile arcășești sunt și rămân independente; — *dară colaborează* una cu altă *(și cu alte societăți culturale curat românești)* — prin delegații societății atât în „Comitetul arcășesc județean" cât și în „Comitetul arcășesc central" în care este reprezentată și armata prin 2 membri de drept ai soc. sport. Dragoș Vodă din Cernăuți. *Nimeni nu are voie să atragă soc. arc. în luptele politice dintre frați.*

In aceste comitete, Dv. prin delegații societății Dv. aveți cuvântul și aveți a alege din mijlocul tuturor delegaților pe conducătorii „Biroului Comitetului arcășesc județean" și pe conducătorii „Biroului Comitetului arcășesc central" și aveți a cere socoteală acestor birouri, după cum și birourile au a vă cere socoteală Dv.

Treceți așadară fără întârziere la organizarea temeinică internă și externă a societății, căci ar fi păcat să rămâneți înapoi.

Aceste am ținut de cuviință să vi le spun ca fost delegat sau reprezentant al Dv. Acum nu mai sunt, fiindcă nu mai este de trebuință. Vă mulțumesc pentru încrederea, ce ați avut-o până acuma în mine și Vă zic din toată inima: Să trăiți. Să trăiască societățile arcășești și *unirea arcășească în legătură cu toți Românii de bine,* așa după cum foarte frumos spune ziarul „Universul"[1]) din 21/XII 1926 și „Curentul"[2]) din 5 Iulie 1928.

Rădăuți la 17 Iulie 1928.

Valerian Dugan,
funcționar la Prefectura
Rădăuți, Bucovina

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

„Apărarea Națională" — Iași.
„Apărarea Națională" — Arad.
„Solidaritatea Creștină" — Brăila.
„Sentinela" — Focșani.
„Buzduganul" — Buzău.
„Svastica Bănatului" — Timișoara.
„Chemarea" — Botoșani.
„Facla Românească" — București.
„Pământul Strămoșesc" — Iași.
„Deșteptarea" — Huși.
„Libertatea" — Orăștie.

[1]) d. C. Bacalbașa. [2]) d. N. Crainic.

Corespondență din Brașov

Pentru opinia publică.

Aderentul nostru mai jos semnat, a trimis prefectului de Brașov Mateescu următoarea adresă, în urma refuzului verbal de a aproba ca Liga Apărării Naționale Creștine să-și facă propagandă, așa cum fac și alte organizațiuni politice.

Inreg. Pref. 634/1928.

Domnule Prefect.

Cu onoare Vă rog a-mi aproba ținerea de conferințe publice — cui vrea să mă asculte, — în comunele din jud. Brașov, în scop de propagandă și organizație în sensul Ligii Apărării Naționale Creștine. Sunt profesor secundar la Gimn. Dr. C. Angelescu din Cluj, născut în Țânțari jud. Brașov și având idei naționaliste doresc, conform convingerilor mele a fi în serviciul neamului și țării în județul din care mă trag, propagând naționalism integral, ordine și legalitate.

D-le Prefect Vă rog a judeca bine situația și a da dovadă de adevărat reprezentant al legalității. Eu nu Vă cer decât ceeace conform legilor îmi compete: libera propagandă a ideilor ce aparțin unei organizațiuni politice existente. Nepermiterea acesteia ar fi egal cu călcarea legilor.

— Nu va fi de prisos d-le Prefect a Vă aminti că în Bucovina unde L. A. N. C. în propaganda sa atinge neplăcut atâți indivizi, toți indezirabili nouă, în urma căreia chiar și ordinea publică poate fi atinsă — încă nu s'a găsit prefect al guvernelor să se împotrivească liberei propagande ligiste. Mai amintesc d-le Prefect că L. A. N C. este antipodul bolșevismului și chiar și al anarhismului și revoluționarismului unor partide. Iar ce privește interesul P. N. Liberal în favorul căruia ați fi dispus — dacă V'aduceți aminte — a-mi da tot concursul pentru propagandă, l-ați servi negativ prin oprimarea opiniei noastre stricându-Vă înaintea opiniei publice într'un mod și măsură ce poate nici odată n'ați experimentat.

Ce mă privește Vă asigur că pentru nereguli nu veți avea motiv nici de-a Vă plânge, nici de-a mă avertiza.

Așa fiind rămân în așteptarea legală și favorabilă a prezentei cereri.

Brașov.

Cu tot respectul
Nicolae Popa
prof. membru al L. A. N. C.

Nota Redacției. Această dreaptă cerere a fost de asemenea respinsă. Să nu creadă prefectul Mateescu că poate suprima crescânda impopularitate liberală oprind L. A. N. C. să-și propage adevărurile politice și naționale în județul Brașov. Dreptatea nației iese la lumina zilei măturând din cale toate meschinele calcule de politiciani!

INFORMAȚIUNI

In mod excepțional acest număr apare în 16 pagini, în loc de 12.

*

Un succes al nostru. Prin coloanele revistei noastre am atras atențiunea binevoitoare a d-lui ministru Lapedatu asupra incorectitudinilor arhitectului jidovit dl Giurgea din Ministerul Cultelor și Artelor.

Constatăm cu deosebită satisfacțiune, că intervenția noastră a fost încoronată de succes: din ordinul d-lui ministru Lapedatu, arhitectul D. Giurgea a fost suspendat din funcțiune și dat pe mâna parchetului — făcându-se vinovat de multiple incorectitudini.

Ținem să exprimăm pe această cale d-lui ministru Lapedatu mulțumirile noastre pentru înaltele simțeminte de cinste cu care servește înaltul post, ce deține.

Rectificare. In Nr. 19 din 1 August a. c., pag. 12 sub *Nota Redacției* s'a scris: că autorul corespondenței din Rodna-Veche apărută în Nr. 14 al acestei reviste, din 15 Maiu 1928 este dl advocat Dr. Iosif Țăpălagă din Rodna-Veche.

In urma reclamațiunii primite dela d-l Dr. Iosif Țăpălagă, constatăm **că nu D-sa este autorul articolului numit.**

Facem deci cuvenita rectificare.

De prezent nu putem stabili cine este autorul informațiunilor date, deoarece manuscrisul s'a perdut.

*

Pentru național-țărăniști. „Lumina Satelor" Sibiu, str. Metropoliei 30 condusă de vrednicul preot I. Trifa în No. 8 din 1928 scrie următoarele despre adunarea Național-Țărăniștilor dela Iași:

„Zipstein, eroul... La adunarea național-țărănistă din Iași a luat cuvântul și Jidanul Zipstein din Basarabia, adresând dlui Maniu următoarele declarații: *„pun la dispoziția dvoastră, dle președinte Maniu, viața mea. Vreau însă să am ordinul expres al șefului meu* (d. Maniu), *ca să se știe că am murit în lupta pentru desrobirea neamului românesc"..*

Partidul național-țărănist mai bine s'ar lipsi de astfel de „eroi". Ce caută Jidanii în acest partid al țăranilor?"

Mai departe ne aduce un exemplu, cum a fost pedepsit de justiția maghiară, un individ care și-a defaimat țara:

„Pedepsit pentrucă și-a defăimat țara. Un scriitor ungur, reîntorcându-se în Ungaria după un lung exil prin străinătate, a fost pârît că și-a defăimat țara în străinătate scriind hule la adresa ei.

Tribunalul l-a condamnat la 7 ani muncă silnică și 15 milioane Lei pedeapsă.

Aspră pedeapsă; am putea lua și noi învăț dela Unguri că și la noi politicianii se întrec a ne hului țara în străinătate".

*

Către scriitorii bisericești.

— *Apel repețit.* —

După 4 ani de muncă încordată sunt aproape de a-mi termina operele:

1. *Lexicon Biblic, Bisericesc și Teologic* (cca 15 mii de articoli enciclopedici) în 2 volume,

2. *Galeria scriitorilor bisericești* (cca 2000 autori).

Restul materialului de prelucrat, pentru ambele opere ar fi numai **datele biografice** ale unor scriitori bis. și în special ale celor moderni.

Dacă activitatea literară a acestora o pot găsi prin bibliografii și prin biblioteci, — nu le pot găsi însă datele biografice, relative la viața și la situația lor culturală și misionară. Acestea *trebue să mile servească fiecare deosebit.*

Lipsa acestor informații, nu numai că îmi îngreunează situația, dar mă și împedecă chiar, întru terminarea cu succes și întru desăvârșirea acestor opere.

De aceea rog — **acum a 3-a oară** — pe toți m. l. scriitori bisericești, să bine-voiască, îndată ce vor lua știre de acest apel, a-mi trimete o scurtă *schiță biografică cu date asupra vieții lor* (d. p. când? unde s'au născut? Când? unde și ce au studiat? Calitatea funcțiunei actuale etc.), *precum și asupra activității lor literare, în domeniul teologiei, a pastorației și a vieții bisericești.* (Ce au

scris? Când şi unde au publicat? In volum ori prin reviste?)

Insuccesul acestui apel va justifica eventualele lipse şi scăderi ce se vor observa, în acest punct, în operele ce le voiu termina încurând.

Pr. D. Voniga
preot, — publicist
în Ghiroc (lângă Timişoara)

*

Cum răspund vechii noştri aderenţi la chemarea noastră, dupăce Unirea s'a înfăptuit. Reproducem următoarea scrisoare adresată Dlui Profesor I. C. Cătuneanu:

COMITETUL L. A. N. C.
Organizat în com. Bărboşi, jud. Turda.

Stimate Domnule Profesor!

„Cu mare bucurie am primit scrisoarea D-voastră. Am şi hotărît în unanimitate înfiinţarea organizaţiei L. A. N. C.

„Declarăm, că intrăm membrii în susnumita organizaţie în perfectă cunoştinţă a idealului pentru care luptă L. A. N. C. fără a fi îndemnaţi de silă şi fără interes personal, numai cu dorul de a lupta pentru mântuirea neamului Romănesc şi pentru a scăpa de pericolul jidovesc în care ne aflăm azi, neamul nostru românesc şi ţara noastră scumpă. Vom lupta cu credinţă către Ţară şi Rege. Vom fi gata, când glasul trimbiţii va suna pe culmi şi prin văi. A înviat Hristos, aşa va învia şi dreptatea Neamului Românesc.

„Avem şi drapelul L. A. N. C. şi suntem gata cu toţii a lupta cu orice preţ numai să scăpăm ţara de pericolul jidovesc; de vom şi muri, pentru dreptate, nu ne pasă.

„La revedere pe câmpul de bătălie.".

Bărboşi. Cu stimă:
Ioan Demian.

*

Studenţii creştini ortodoxi de pretutindeni. In ziarul „Universul" No. 187 din 15 Aug. 1928, cetim cu multă plăcere că studenţii români dela universitatea *Toulouse* din Franţa au iniţiat şi organizat *„Asociaţiunea generală a studenţilor creştini dela Universitatea din Toulouse"*..

In această asociaţie pe lângă studenţii Români au intrat şi studenţii Jugoslavi, Ruşi, Greci şi Lituani. — Asociaţiunea voeşte să ridice o capelă ortodoxă în oraşul Toulouse şi spre acest scop cere ajutorul tuturor creştinilor din ţările amintite. Ajutoarele fie băneşti sau obiecte bisericeşti se vor trimite pe adresa *Consulatului Român II. rue Rempart St Etienne Toulouse.*

Felicităm cu căldură pe iniţiatorii Asociaţiunii Studenţilor Creştini Ortodoxi şi îndemnăm pe bunii Români să ajute — după putinţă, — ridicarea capelei în oraşul Toulouse.

„Infrăţirea Românească" din sărăcia ei se inscrie cu 500 Lei. — Banii s'au trimis la adresa susnumită.

*

Aflând că depozitarul de ziare Gheorghe Micu, din Cluj, căruia i-am încredinţat spre vânzare revista noastră, este în slujba ziarelor jidovite „Dimineaţa şi Adevărul" îi facem cunoscut pe această cale, că nu-i mai dăm în depozit spre vânzare „Infrăţirea Românească".

*

Adunările L. A. N. C. în Valea-Jiului. Suntem informaţi că Duminică în 9 Septemvrie a. c. se va ţine în comunele Lupeni şi Vulcan, — două centre miniere importante din Valea-Jiului, judeţul Hunedoara — două mari adunări poporale cu următorul program:

1. Combaterea Bolşevismului.
2. Combaterea acţiunii rothermeriste.
3. Indemnarea Muncitorimii să se organizeze pe baze naţionaliste şi creştine.

La aceste adunări vor lua cuvântul însemnate personalităţi dela conducerea L. A. N. C.

Români de pretutindeni! Organizaţi-Vă din vreme, pentru ca evenimentele politice, — ori care ar fi ele — să Vă găsească, uniţi, organizaţi şi gata de luptă pentru **Hristos, Rege şi Naţiune.**

*

De ce atâta solicitudine pentru cauza Leibovici, din partea dlui Iunian. Că prevenitul conte Barbu Ionescu, nu este altcineva decât Marcel Leibovici, despre a cărui carieră nebuloasă nu ne ocupăm, este sigur; că Bubi Sadoveanu i-a procurat prevenitului acte false prin care a indus în eroare o mulţime de autorităţi încă e sigur, pentru care fapt a şi fost depus la parchet.

Ne întrebăm dece marele advocat şi celebrul jurisconsult Grigorie Iunian pledează pentru infirmarea mandatului de arestare a numitului falsificator de acte publice?

*

Celebrul Leib Nudelman croitorul din Teleneşti. Monitorul ritual, Dimineaţa, din 22 Iulie a. c. înregistrează o nostimă întâmplare(??) petrecută cu Leiba Nudelman croitorul, pe drumul ce duce dela Teleneşti la Chişinău. Numitul venea spre Chişinău într'o căruţă însoţit de unul pe care nu-l cunoştea. Deodată, apar nişte jandarmi, cari fac o amănunţită perchiziţie căruţei, în care era Nudelman şi găsesc tutun şi ţigări de contrabandă. In timpul perchiziţiei individul pe care Leiba nu-l cunoştea dispare. Jandarmii l-au luat pe Nudelman şi l-au depus la parchet.

I s'a aplicat iscusitului contrabandist o amendă de 56,000 Lei. S'a sbătut Leiba în dreapta şi în stânga pela autorităţi să scape de amendă, dar nu i-a reuşit.

Cineva l-a sfătuit să plece la Bucureşti, unde poate amenda i se va anula. Zis şi făcut. La Bucureşti graţie sprijinului dat de cineva, a răzbit cu o petiţie până la cancelaria Inaltei Regenţe (rectificare făcută de noi, ritualul organ, Dimineaţa, scrie simplu *regenţă* cu r mic). A fost primit în audienţă de Prinţul Regent *Nicolae*, care i-a ascultat cu atenţie doleanţele impecabilului contrabandist, cu promisiunea de a i se face dreptate.

Restul îl reproducem din Dimineaţa: „Deocamdată, fiindcă petiţionarul a rămas în Capitală fără lescae, prinţul regent i-a dat o mie de lei ca să aibă de drum până la Chişinău".

La chestia cu nostima întâmplare mai avem şi noi comentariile noastre. Mai întâi nu credem în prezenţa personagiului necunoscut, asupra căruia aruncă Nudelman vinovăţia contrabandei. Este o clasică apucătură jidovească de a găsi personagii fictive, când vrea fiul lui Iuda să se desvinovăţească.

Mai departe să ne slăbească numitul monitor cuşer cu minciunile. Refuzăm a crede, că Inalta Regenţă a primit repede şi degrabă pe un puturoş contrabandist jidan. Ne este viu în memorie atacul talmudic executat contra învăţătorului Bodruga din Teleneşti, în care cu ferocitate talmudică a asvârlit şi Leiba Nudelman porţia lui de pietre, pentrucă distinsul învăţător în anul 1926 serba cu elevii săi cea mai mare zi naţională, ziua de 10 Mai.

Delegaţii succesive de Moţi, din ţara lui Horia şi Avram Iancu, conduşi de tribunul Amos Frâncu au bătut drumul Bucureştilor, să-şi caute drepturile lor milenare asupra munţilor furaţi de banda Constantinescu-Tischler etc. Abia cu mare greutate una din delegaţii a fost primită de fericitul Rege Ferdinand I.... Au cheltuit ultimul ban câştigat cu sudoare... Nu, nu putem crede, că Nudelman a strecurat în mod fraudulos din paele rituale vre-un exemplar în cancelaria Inaltei Regenţe, şi că Prinţul Regent i-ar fi oferit lui Leiba istorica mie de lei.

*